ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ● ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 ● ΤΗΛΕΦ. 613.859, 318.963 ● ΥΠΕΥΘ. ΥΛΗΣ: Θ. Κ. ΣΑΛΙΜΠΑΣ ΤΗΝΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΚΩΝ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 ● ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 279 373) ● ΠΕΜΠΤΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967 ●

ΣΚΟΠΙΜΕΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ: ΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΙ: ΟΧΙ

«Σπεῦδε βραδέως» εἶναι μιὰ σοφὴ ἀρχή. Ἰδιαίτερα, προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ποὺ ἀφοροῦν ἀναδιαρθρώσεις καὶ τὴν ἐπάνδρωση καιρίων θέσεων ἑνὸς μεγάλου Ὀργανισμοῦ, ἡ ὁποιαδήποτε σπουδὴ στὴ λήψη τους θὰ ἀποτελοῦσε σφάλμα.

Τὸ Προσωπικὸ τῆς Τραπέζης ἔχει βαθειὰ ἐπίγνωση τῆς παραπάνω ἀλήθειας καὶ πικρὴ πεῖρα ἀπὸ τὶς συνέπειες ὡρισμένων βιαστικῶν καὶ ἀβασανίστων ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς Τραπέζης, σὲ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἱδρύματος.

Ἔτσι μὲ ὑπομονὴ ἀλλὰ καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη περίμενε τὴν ἐξαγγελία τῶν μέτρων ποὺ θὰ ἀποτελοῦσαν τὴν ἀρχὴ μιᾶς προσπάθειας γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση τῶν νευραλγικῶν ὑπηρεσιῶν μὲ σκοπὸ τὴν ἄνοδο τῆς στάθμης τῆς ἀποτελεσματικότητας στὴν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ Ἱδρύματος καὶ τὴν κατάλληλη προετοιμασία του γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐπικινδύνου, καὶ γιὰ τὴν ἐθνική μας οἰκονομία ἀκόμη, συναγωνισμοῦ τῶν ξένων Τραπεζῶν ποὺ εἴτε ἄρχισαν νὰ ἐγκαθίστανται στὴ χώρα μας ἢ πρόκειται νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ μέλλον μὲ τὴν προοδευτικὴ ὁλοκλήρωση τῆς οἰκονομικῆς ἑνοποίησης τοῦ εὐρυτέρου Εὐρωπαϊκοῦ χώρου μὲ τὸν ὁποῖον εἴμαστε συνδεδεμένοι.

Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ φυσιολογικὴ ἀποχώρηση, μὲ τὴν συμπλήρωση στὸ τέλος τοῦ ἔτους τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὡρισμένων ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς Τραπέζης ἀποτελεῖ μία εὐκαιρία γιὰ τὴν πραγματοποίηση, κατὰ τρόπο ἀνώδυνο τῶν ἀπαραιτήτων γιὰ τοὺς προαναφερθέντες σκοποὺς χειρισμῶν. Γι' αὐτὸ οἱ ἐργαζόμενοι στὸ Ἵδρυμα δὲν εἶχαν καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ μακρὰ ἀδράνεια ὡς πρὸς τὴν ἀνάληψη ὡρισμένων ἐπιβαλλομένων πρωτοβουλιῶν ἦταν φαινομενικὴ καὶ ὅτι ἡ Διοίκηση προετοίμαζε μὲ τὴν ἀναμφισβήτητη, λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος, τῆς πείρας καὶ τῆς καταρτίσεώς της, μεθοδικότητα καὶ ἠρεμία τὶς πάσης φύσεως μεταβολὲς καὶ ἀναδιαρθρώσεις.

Ἡ αἰφνιδιαστική, γιὰ δεύτερη φορά, πρωθυπουργοποίηση τοῦ κ. Διοικητοῦ τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ 1966 δὲν ἐκλόνισε τὴν γενικὴ πεποίθηση ὡς πρὸς τὴν πληρότητα καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν μέτρων ποὺ θὰ λαμβάνονται γιατὶ φυσικὰ ὅλοι ἦταν βέβαιοι πὼς αὐτὰ εἶχαν ἤδη ἀποφασισθῆ «ἐν ψυχρῷ» καὶ ἀπὸ μακροῦ.

Ἀτυχῶς ἡ γνωστοποίηση τῶν πρώτων σημαντικῶν ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως σχετικὰ μὲ καταστάσεις καὶ πρόσωπα τῆς Τραπέζης δὲν δικαίωσαν ἀπόλυτα τὶς προσδοκίες τῶν ἐργαζομένων στὸ Ἵδρυμα.

Πρῶτα - πρῶτα γιατὶ δὲν εἶχαν τὴν ἔκταση ποὺ ὅλοι γενικὰ περιμέναμε. Εἶναι κοινὸ μυστικὸ πὼς ὁ μηχανισμὸς τῆς Τραπέζης, σ' ὅλη του τὴν ἔκταση, εἶναι δυσκίνητος καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται οὔτε στὶς σημερινὲς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς οὔτε στὶς ἀνάγκες της ποὺ ἀναπόφευκτα θὰ ἀνακύψουν στὸ ἄμεσο μέλλον μὲ τὴν προοδευτικὴ διεύρυνσή της. Καὶ εἶναι πολλὰ τὰ σημεῖα «τριβῆς» ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τόσο τοῦ διοικητικοῦ ὅσο καὶ τοῦ καθοδηγουμένου ἀπὸ αὐτὸν συναλλακτικοῦ μηχανισμοῦ. Ἦταν γι' αὐτὸ ἀπαραίτητη μία γερὴ ἐκκαθαριστικὴ ἐπιχείρηση γιὰ τὴν ἐξάλειψη κατ' ἀρχὴν τῶν «φωλεῶν ἀντιστάσεως» στὴν ὀρθολογικώτερη ὀργάνωση καὶ κατανομὴ τῶν μέσων — ὑλικῶν καὶ ἐμψύχων — τοῦ Ἱδρύματος.

Ἀντὶ γι' αὐτὸ ἔγιναν ὡρισμένες ἀναδιαρθρώσεις — συμπτύξεις καὶ ὑποβιβασμοὶ διευθύνσεων, ἀνακατατάξεις ὑπηρεσιῶν κ.λ.π. — ποὺ δὲν μποροῦν, στὴν καλύτερη περίπτωση, νὰ θεωρηθοῦν παρὰ σὰν ἁπλῆ ἀπαρχή. Φυσικὰ δὲν ὑποτιμοῦμε τὴν σκοπιμότητά τους καὶ δὲν ἀμφιβάλλομε ὅτι ἀποτελοῦν μέρος ἑνὸς γενικώτερου καὶ ὁλοκληρωμένου σχεδίου ποὺ σκοπός του εἶναι ἡ ἐνεργοποίηση στὸ ἔπακρο τοῦ δυναμικοῦ τῆς Τραπέζης. Πρέπει ὅμως τὸ γρηγορώτερο τὸ σχέδιο νὰ γίνη πράξη γιατὶ τὰ περιθώρια ποὺ ὑπολείπονται γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς προσπαθείας ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ Ἱδρύματος στενεύουν καθημερινά. Ἡ θὰ δεχθοῦμε καὶ θὰ ἐφαρμόσουμε τὸ γρηγορώτερο τὶς ὀρθὲς ὀργανωτικὲς ἀρχές, τοὺς ἀποτελεσματικοὺς τρόπους διευρύνσεως τῶν σχέσεων μὲ τὴν πελατεία καὶ διεισδύσεως στὴν ἀγορὰ ἀλλὰ καὶ στὴ συνοικία τόσο στὸ κέντρο ὅσο καὶ στὴν ἐπαρχία, ἂν δὲν φύγωμε ἀπὸ τὰ παραδοσιακὰ τραπεζικὰ πεδία καὶ δὲν ἀναζητήσωμε καινούργιες μορφὲς ἐργασιῶν σύμφωνες στὰ σημερινὰ ἐπίπεδα, συνήθειες καὶ ρεύματα συναλλαγῶν θὰ χάνωμε, εἴτε τὸ θέλομε, εἴτε ὄχι, συνεχῶς ἔδαφος καὶ ἡ σημασία τοῦ Ἱδρύματος, συνεπῶς καὶ οἱ δυνατότητές του νὰ συμβάλη στὴν πρόοδο τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας, θὰ μειώνωνται συνεχῶς καὶ θὰ μείνωμε σὰν τὶς οἰκογένειες μὲ τὰ μεγάλα ὀνόματα καὶ τὰ φτωχὰ οἰκονομικὰ μέσα.

Πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση οἱ ἐργαζόμενοι στὴν Τράπεζα θὰ ἦταν διατεθειμένοι νὰ δεχθοῦν καὶ τὶς πιὸ ρηξικέλευθες ἀλλὰ σκόπιμες ἀναδιαρθρώσεις ὅσο καὶ ἂν μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς — κατάργηση διευθύνσεων κ.λ.π. — βάζουν φραγμὸ στὴν ἐξέλιξη ὡρισμένων ἀνωτάτων λειτουργῶν ποὺ ἐμόχθησαν ὁλόκληρες δεκαετίες γιὰ τὸ Ἵδρυμα.

Ἀλλὰ οἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως ποὺ ἀνακοινώθηκαν τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ περασμένου χρόνου ἔχουν καὶ μία ἄλλη πλευρὰ στὴν ὁποία δὲν μποροῦν νὰ βρίσκουν σύμφωνη τὴ μεγάλη πλειοψηφία τῶν συναδέλφων.

Πρόκειται γιὰ τὸν τρόπο καὶ τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα συμπληρώθηκαν ὡρισμένες καίριες θέσεις. Δὲν ἦταν

(Συνέχεια στὴν 2η σελίδα)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ συναδ. ΜΙΧΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα καὶ μὲ ἀθρόα συμμετοχὴ συναδέλφων γιορτάστηκε καὶ φέτος ἡ γιορτὴ τῆς Βασιλόπιττας τοῦ Συλλόγου μας.

Στὴ γιορτή, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μας, παρέστησαν οἱ δύο Ὑποδιοικηταὶ κ.κ. Νικόλαος Γαζῆς καὶ Δημήτριος Καλαμαριώτης, ἐνῶ ὁ Διοικητὴς καὶ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννης Παρασκευόπουλος καθὼς καὶ ὅλοι οἱ προσκληθέντες ὑπουργοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ παραβρεθοῦν λόγῳ τῆς συζητήσεως στὴν Βουλὴ γιὰ τὴν παροχὴ ψήφου ἐμπιστοσύνης στὴν Κυβέρνηση.

Μεγάλη ὑπῆρξε ἡ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων διαφόρων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ συναδ: Κώ-

στας Παπαϊωάννου, πρόεδρος Ο.Τ.Ο.Ε., Ὀρέστης Χατζηβασιλείου, πρόεδρος Συλλόγου Ὑπαλλήλων Φωταερίου Ἀθηνῶν καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς Ὁμοσπονδίας Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας καὶ Ἠλεκτρισμοῦ, Στέλιος Γκιτάκος, πρόεδρος Σ.Υ.Τ.Α., Δ. Πλέσσας, πρόεδρος Συλλόγου Ἰονικῆς - Λαϊκῆς καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἡ γιορτὴ ἄρχισε μὲ τὴν ὁμιλία τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου μας συναδ. Ε. Μίχου (τὸ κείμενο δημοσιεύεται ὁλόκληρο παρακάτω) στὸν ὁποῖο ἀπήντησε ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Καλαμαριώτης. Ὁ κ. Καλαμαριώτης ἀναφέρθηκε στὰ πρὸ καιροῦ ἐπιλυθέντα αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης καὶ εἶπε ὅτι οἱ δοθεῖσες λύσεις ἦσαν ἱκανοποιητικὲς καὶ ὀφείλονται στὸ πνεῦμα τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὶς διαπραγματεύσεις μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Συλλογικῆς Ἐκπροσωπήσεως.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ

Κύριοι Ὑποδιοικηταί, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἡ καλωσύνη σας νὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὴν πρόσκλησίν μας καὶ νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὴν σημερινὴν ἑορτὴν τοῦ καθιερωμένου κοψίματος τῆς πίττας τοῦ Συλλόγου μας ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὰ μέλη του, τὰ ὁποῖα δι' ἐμοῦ σᾶς εὐχαριστοῦν καὶ εὔχονται διὰ τὸ νέον ἔτος ὑγείαν εἰς σᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας, καθὼς καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν σας.

Θερμὰς ἐπίσης εὐχὰς ἀπευθύνομεν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης καὶ πρὸς τὸν μὴ δυνηθέντα νὰ παρευρεθῇ λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, Διοικητήν μας καὶ Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰ. Παρασκευόπουλον. Πάντες οἱ ὑπωσδήποτε συνδεόμενοι μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν αἰσθάνονται βαθύτατα τὴν προσγενομένην εἰς τὸ Ἵδρυμα τιμὴν διὰ τῆς διὰ δευτέραν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος φοράν, ἀναθέσεως τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς μέλος τῆς Διοικήσεώς της καὶ δὴ εἰς στιγμὰς ἀποφασιστικὰς διὰ τὸ μέλλον τῆς Χώρας μας. Διότι βλέπομεν νὰ συνεχίζεται ἡ μακρὰ παράδοσις τῆς καθολικῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Πολιτείας καὶ τῶν ὑπευθύνων, πολιτικῶν καὶ μή, ὀργάνων της πρὸς τὸ Ἵδρυμα καὶ τοὺς ἀξίους ἀνωτάτους λειτουργούς του.

Ὅμως ὁ σεβασμός μας καὶ ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸ Πρόσωπον τοῦ κ. Διοικητοῦ μας δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸ νὰ ἐκθέσωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου μας Γεωργίου Καραπάνου παγίαν ἀρχήν, μὲ κάθε δυνατὴν ἀντικειμενικότητα τὰς σκέψεις μας δι' ὡρισμένας ἐκ τῶν σημειουμένων εἰς τὸ Ἵδρυμα ἐξελίξεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐμμέσους ἀλλὰ καὶ ἀμέσους ἐπιπτώσεις οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μελλοντικῶν τυχῶν αὐτῆς.

Εἶναι εἰς ὅλους σας γνωστὴ ἡ χαρὰ μὲ τὴν ὁποίαν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ὑπεδέχθη τὴν ἀνάθεσιν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἱδρύματος εἰς τὴν φύσει καὶ θέσει ἁρμοδιωτέραν πρὸς τοῦτο προσωπικότητα, τὸν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑποδιοικητὴν καὶ καθηγητὴν κ. Ἰ. Παρασκευόπουλον καθὼς καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλεν. Καὶ ἀνέμενε μὲ ὑπομονὴν τὴν λῆψιν τῶν μέτρων ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπήρχοντο αἱ ἀναγκαῖαι διαρθρωτικαὶ καὶ λοιπαὶ ὀργανωτικαὶ μεταβολαὶ διὰ τὸν ἀπαραίτητον ἐκσυγχρονισμὸν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ ἰδεαλισμὸς τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἡ μακρόπνοος προοπτική του ἀναφορικῶς πρὸς τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῶν ὁπωσδήποτε συνδεδεμένων μὲ τὸ Ἵδρυμα ἔθεσαν κατὰ μέρος καὶ αὐτὰ τὰ ἄμεσα θέματά του.

Προβλήματα ὡς ἡ Ἐνοποίησις καὶ ἐξυγίανσις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ταμείων Συντάξεων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ὅλους μας ἀλλὰ ἀμέσως τὴν συμπαθεστέραν ἀλλὰ καὶ ἀσθενεστέραν κατηγορίαν ἤτοι τοὺς ἐν ἀπομαχίᾳ συναδέλφους μας, τὸ ἐκ 35 σημείων ὑπόμνημα μὲ τὰ τρέχοντα θέματα τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ, αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τῶν διαφόρων προωθήσεων κ.λ.π. ἀναμένουν ἀπάντησιν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, καὶ ἐν τούτοις οὐδεμία μεμψιμοιρία, κανὲν παράπονον δὲν ἠκούσθη. Νομίζομεν ὅτι δὲν χρειάζεται ἄλλη ἀπόδειξις τῆς ὁλοθέρμου συμπαραστάσεως καὶ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα πρὸς τὸν Διοικητήν του.

Ἀλλὰ αἱ ἐπιλύσεις τῶν προβλημάτων δὲν δύνανται νὰ ἀναβάλλωνται ἐπ' ἄπειρον διότι ἡ παράτασις τῶν ἐκκρεμοτήτων δημιουργεῖ προσθέτους διὰ τὴν ρύθμισίν των δυσχερείας. Ἤδη μὲ τὴν λῆξιν τοῦ 1966 ἐπῆλθε καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἐκπνοὴ πάσης προθεσμίας ἀναμονῆς προετοιμασίας τῆς ἐπιλύσεως τῶν εἰς πρώτην θέσιν ἐρχομένων ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους προβεβλημένων αἰτημάτων.

Ἡ προσωρινὴ ἀπουσία τοῦ κ. Διοικητοῦ εἰς οὐδένα πρέπει νὰ δημιουργήσῃ τὴν σκέψιν ἢ εὐκαιρίαν νέας ἀναβολῆς ἀγνώστου διαρκείας καὶ μὲ ἐπικινδύνους συνεπείας διὰ τὸ σύνολον τοῦ Προσωπικοῦ.

Οἱ νῦν ἔστω καὶ κατ' ἀναπλήρωσιν κατέχοντες τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ οἱ διευθύνοντες τὴν ἁρμοδίαν Διεύθυνσιν εἶναι ἄριστοι γνώσται καὶ χειρισταὶ τῶν θεμάτων τοῦ Προσωπικοῦ, ὡς ἀπέδειξαν καὶ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ὥστε ἡ καρποφόρος πρᾶξις νὰ συμβαδίσῃ μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου ἔτους.

Πέραν τούτων ὀφείλομεν συμφώνως πάντοτε καὶ πρὸς τὴν ἀκολουθηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἀνάλογον τακτικὴν νὰ ἐπισύρωμεν τὴν προσοχὴν τῶν συνυπευθύνων καὶ ἀμέσων συνεργατῶν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπὶ τῶν ληφθέντων μὲ κάποιαν σπουδὴν μέτρων περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς σχετικῶς μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τὴν πλήρωσιν ὡρισμένων ἐπικαίρων θέσεων.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ συμπτύξεις Διευθύνσεων καὶ αἱ λοιπαὶ ἀνακατατάξεις τῶν ὑπηρεσιῶν των ἐνέχουν πρόδηλον σκοπιμότητα ἀνεξαρτήτως τῆς τυχὸν ἐκ πρώτης ὄψεως παρακωλύσεως ἔν τινι μέτρῳ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐὰν εἰς ταύτας προστεθῇ ἡ σύστασις διαφόρων ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ κόστους τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης, τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συστήματος καταρτίσεως τῶν φύλλων ποιότητος κ.λ.π. ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις ὅτι εἰς τὴν σκέψιν τῆς Διοικήσεως ἔχει διαμορφωθῇ πλῆρες σχέδιον ἀναμορφώσεως τοῦ Ἱδρύματος. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης δυνάμεθα νὰ αἰσθανώμεθα συγκρατημένην αἰσιοδοξίαν. Δὲν δυνάμεθα ὅμως ἀτυχῶς νὰ εἴπωμεν τὸ ἴδιον καὶ διὰ ὡρισμένας προωθήσεις εἰς καιρίας θέσεις. Πρῶτον διότι εἴς τινας περιπτώσεις κατεπατήθη ἐμφανῶς ἡ ἱεραρχία, ἡ ὁποία λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν γενικωτέρων ἐν τῇ χώρᾳ μας κοινωνικοπολιτικῶν συνθηκῶν ἀποτελεῖ ἰδιάζουσαν ἀσφαλιστικὴν δικλεῖδα διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱδρύματος.

Δεύτερον διότι εἰς ἄλλας περιπτώσεις προωθήθησαν κατὰ τρόπον ὑπερηχητικὸν συνάδελφοι εἴτε ἀνεπαρκῶς δεδοκιμασμένοι εἴτε — τὸ χειρότερον — τελείως ἀδοκίμαστοι καὶ οἱ τοιούτου εἴδους πειραματισμοὶ καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἀποτυγχάνουν πλήρως, ἐγκυμονοῦν πάντοτε ποικίλους κινδύνους.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὸ μέλλον πάντες οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἐπιδεικνύουν ἐν προκειμένῳ ὀλιγωτέραν σπουδὴν καὶ περισσοτέραν προσοχὴν εὐχόμεθα καὶ πάλιν διὰ τὸ νέον ἔτος εὐτυχίαν εἰς σᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας.

Ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία στὴν ἐπαρχία καὶ τὸ ὡράριο τῶν 42 ὡρῶν

Ἀπάντηση τοῦ Συλλόγου μας σὲ ἔρευνα τῆς ἐφημερίδος «Τραπεζικὸν Βῆμα»

Σὲ ἔρευνα τῆς ἐφημερίδος «ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ ΒΗΜΑ» σχετικὰ μὲ τὶς συνθῆκες ἐργασίας καὶ τὸ ὡράριο τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων τῶν Τραπεζῶν, ὁ Σύλλογός μας ἔδωσε τὴν παρακάτω ἀπάντηση:

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς σας σχετικῶς μὲ τὴν ὑφ' ὑμῶν διεξαγομένην ἔρευναν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἄνισον — ὡς πρὸς τὴν ἀπογευματινὴν ἐργασίαν καὶ τὸ ὡράριον — μεταχείρισιν τῶν ἐπαρχιακῶν συναδέλφων μας, σᾶς γνωρίζομεν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις μας αἱ ὁποῖαι ἔχουν οὕτω:

Ἐρώτημά σας Α΄: Ἀπασχολεῖ τὴν Ὀργάνωσίν σας θέμα ἀπογευματινῆς ἐργασίας τῶν μελῶν σας τῆς Ἐπαρχίας;

— Ἀσφαλῶς. Μάλιστα τὸ θέμα αὐτὸ συνδυάζομεν καὶ μὲ τὴν μείωσιν τοῦ ὡραρίου ἀπὸ 42 εἰς 39 ὥρας. Ὅπως πρέπει νὰ σᾶς εἶναι γνωστόν, τὸ θέμα αὐτὸ ἀπασχολεῖ τὸν Σύλλογόν μας ἀπὸ δεκαετίας καὶ ἀσκοῦμεν συνεχῆ πίεσιν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν παραλλήλως πρὸς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν προβολήν του.

Ἐρωτήματά σας Β΄, Γ΄, Δ΄: Ποία ἡ δικαιολογία τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν; εὐσταθεῖ αὕτη; Διατί νομίζετε ὅτι οἱ Τραπεζῖται διατηροῦν τὴν ἀπογευματινὴν ἐργασίαν; καί, πῶς προβάλλετε τὸ θέμα καὶ ποῦ στηρίζεται — ἐξ ἀπόψεως ἐπιχειρημάτων — τὸ αἴτημα τῆς καταργήσεώς της;

— Κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία στὴν ἐπαρχία ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ συναλλασσόμενον κοινὸν θέλει καὶ ἔχει συνηθίσει νὰ ἔχῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν Τράπεζαν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας. Πλεῖστα ὅσα κρούσματα, εὐτυχῶς περιωρισμένα σήμερον, ἀπαιτήσεως λειτουργίας τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων τῶν Τραπεζῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀντιμετωπίσθησαν. Ἐξ ἄλλου, ἡ προσφορὰ πολλῶν ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν Τραπεζικῶν καταστημάτων καὶ ἡ τάσις αὐτῶν πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς κακοῦ καὶ ἄνευ περιεχομένου ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ των, ὑπέθαλψε, ἀνέπτυξε καὶ ἐπαγίωσε τήν, δυσάρεστον ἐκ τῶν συνεπειῶν της, συνήθειαν αὐτὴν τοῦ συναλλακτικοῦ κοινοῦ. Τὴν ὑπαλληλοκτόνον καὶ παράνομον ἐν πολλοῖς αὐτὴν συνήθειαν ὑ-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ 1788 - 1869

Ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Τραπεζική»

Εἰς ἄλλα δημοσιεύματα ἔχει ἀναπτυχθῆ λεπτομερῶς ὁ ρόλος τῆς ἀστικῆς τάξεως εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Κατ' ἀρχὴν οἱ διαμένοντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ἕλληνες ἀστοί, συνέλαβον τὴν ἰδέαν, ἐπρογραμμάτισαν καὶ ἐκήρυξαν τὴν ἐπανάστασιν τὴν ὁποίαν καὶ ἐβοήθησαν κυρίως οἰκονομικῶς. Δυστυχῶς οἱ διεσκορπισμένοι εἰς τὴν Εὐρώπην Ἕλληνες ἀστοὶ δὲν κατῆλθον ἀμέσως εἰς τὴν Ἑλλάδα ὥστε νὰ ἀναλάβουν τὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας εἰς χεῖρας των καὶ νὰ συμβάλουν ἀμέσως εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου Κράτους. Οἱ εὐκατάστατοι παρέμειναν, πλὴν ὡρισμένων ἐξαιρέσεων, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, βοηθοῦντες δι' οἰκονομικῶν κυρίως μέσων τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς πρώτης συγκροτήσεως.

Πάντως, εἰς τὴν πατρίδα κατῆλθον πολλοὶ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀγωνισθοῦν ἢ μὲ τὴν φιλοδοξίαν νὰ παίξουν ἕνα ρόλον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἢ δημοσίαν ζωὴν τῆς χώρας· δὲν ἔλειψαν φυσικὰ καὶ οἱ τυχοδιῶκται αὐτῶν τῶν περιστάσεων ἢ οἱ ἀναζητοῦντες βιοποριστικὰς διεξόδους. Ὀλίγοι ὅμως ἦσαν οἱ ἱκανοὶ Ἕλληνες καὶ ἀκόμη ὀλιγώτεροι οἱ ἱκανοὶ καὶ ἐπιτυχημένοι Ἕλληνες τῶν εὐημερουσῶν παροικιῶν μας τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι μετεκόμισαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἢ τὰ πρῶτα ἀπελευθερωτικὰ χρόνια εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸν τὴν μόνιμον ἐγκατάστασίν των. Ἕνας ἐκ τῶν ὀλίγων ἱκανῶν Ἑλλήνων ἦτο καὶ ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Σταύρου.

Θὰ ἦτο ὑπερβολικὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀποκλειστικὸν δημιούργημα τοῦ Γ. Σταύρου. Θὰ ἦτο ὅμως ἄδικον ἐὰν δὲν παραδεχθῶμεν ὅτι χωρὶς τὸν Γ. Σταύρου ἡ ἐκκίνησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐνδεχομένως νὰ ἦτο διάφορος καὶ ἡ περαιτέρω πορεία τοῦ ἱδρύματος ἐνδεχομένως νὰ μὴν ἦτο τόσον ἐπιτυχής, μὲ τὰ περαιτέρω γνωστὰ θετικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἄλλωστε καὶ ὅλαι αἱ Τράπεζαι τοῦ 19ου αἰῶνος, εἶναι δημιούργημα τῶν ἀστῶν. Τὸ δημιουργούμενον νέον ἑλληνικὸν Κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πράξῃ ἄλλως παρὰ νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπαραίτητον διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Γ. Σταύρου ἀντεμετωπίσθη ἀμέσως καὶ ἐπιτυχῶς τὸ βασικὸν πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως ἱκανῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι τιθέμενοι εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις ἦτο δυνατὸν νὰ κινήσουν τοὺς

(Συνέχεια στὴν 3η σελίδα)

ΣΚΟΠΙΜΕΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ: ΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΙ: ΟΧΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

βέβαια πολλὲς οἱ μετακινήσεις αὐτές, ἔχουν ὅμως σημασία ἐνδεικτικὴ τῶν διαθέσεων καὶ τῆς νοοτροπίας τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων συνεργατῶν της.

Εἶναι κατ' ἀρχὴν παραδεκτὸ ὅτι ὑπῆρχε κάποια φαινομενικὴ δυσκολία στὴν ἐξεύρεση προσώπων. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀποτελεῖ λόγο γιὰ τὴν προφανῆ καὶ κατὰ τρόπο ὠμὸ καταπάτηση τῆς ἱεραρχίας. Δὲν εἶναι οὔτε δίκαιο ἀλλὰ οὔτε καὶ λογικὸ οὔτε καὶ συμφέρον γιὰ τὴν Τράπεζα νὰ τραυματίζωνται ἀνώτατοι λειτουργοὶ στὸ τέλος τῆς ὑπηρεσιακῆς τους ζωῆς. Δὲν παραγνωρίζομε τὶς ἀξίες. Καὶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ προωθοῦνται γιατὶ ἀποτελοῦν συντελεστὲς ἐπιταχύνσεως στὴν λειτουργία τῆς Τραπέζης. Μποροῦν ὅμως καὶ πρέπει νὰ ἐργασθοῦν ἐπὶ ἕνα διάστημα καὶ ὡς «δεύτεροι» χωρὶς νὰ «τσαλακώσουν» τοὺς ἀνωτέρους τους στὸ βαθμὸ ἢ τοὺς ἀρχαιοτέρους τους στὰ χρόνια. Γιατὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ πέρα ἀπὸ τὰ ἄλλα, καὶ κακὸ παράδειγμα πρὸς τοὺς νεωτέρους ποὺ φυσικὰ θὰ κάνουν τὴ σκέψη: Θὰ ἀγωνισθοῦμε εὐσυνείδητα μιὰ ζωὴ καὶ στὸ τέλος θὰ εἰσπράξουμε ἕνα ἠχηρὸ χαστούκι;

Ἐξ ἄλλου εἶναι πολὺ παρακινδυνευμένο νὰ προωθοῦνται μὲ ἅλματα ὑπάλληλοι σὲ καίριους τομεῖς χωρὶς ἐπαρκῆ δοκιμασία. Ἡ τυχὸν ἐπιτυχία σὲ ὡρισμένες θέσεις ποὺ πολλὲς φορὲς εἶναι ἀπατηλὴ γιατὶ ὀφείλεται καὶ σὲ συμπτωματικὰ αἴτια ἢ ἡ θεωρητικὴ κατάρτιση, ποὺ δὲν συνοδεύεται μὲ ἐμπειρία τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἐθνοτραπεζικῆς πραγματικότητας, δὲν ἀποτελοῦν ἀρκετὰ ἐφόδια, ἡ δὲ τυχὸν ἀποτυχία τῶν προωθουμένων θὰ ἔχη σὰν ἀποτέλεσμα τὸν κλονισμὸ τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὰ νεώτερα στελέχη τῆς Τραπέζης, κλονισμὸ ποὺ θὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ πάσης φύσεως καρριερίστες γιὰ δικό τους ὄφελος.

Ἐλπίζομε ὅτι ἡ ἀντίδραση τοῦ Συλλογικοῦ Ὀργάνου ποὺ ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα σὲ πολλὲς στῆλες ὑπῆρξε ἀρκετὰ βίαιη καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐκ παραδόσεως «συμφιλιωτικὴ» γιορτὴ τοῦ κοψίματος τῆς πίττας, θὰ προλάβη τὴν διάπραξη στὸ μέλλον τέτοιας μορφῆς σφαλμάτων ἢ περιττῶν πειραματισμῶν ποὺ θέτουν σὲ κίνδυνο τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἱδρύματος καὶ ὑπονομεύουν κάθε προσπάθεια ἀναδιοργανώσεώς του πάνω σὲ ὑγιέστερες βάσεις.

ποβοηθεῖ καὶ ἡ ὀλιγωρία πολλῶν Ἐποπτῶν Ἐργασίας, ἡ ἀριθμητικὴ ἀνεπάρκεια τοῦ Ἐποπτικοῦ τούτου κλάδου καὶ ἡ ἐπιείκεια μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία ἀντιμετωπίζει τοὺς παραβάτας.

Ὡς εἶναι φυσικὸν ἡ οὕτω μὲ διακοπήν, διεξαγομένη ἐργασία καὶ ὁ δυσανάλογος πρὸς τὸ ὑπηρετοῦν Προσωπικὸν φόρτος αὐτῆς, ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ὑπέρβασιν τῶν νομίμων ὁρίων αὐτῆς καὶ τὴν προσφορὰν μὴ ἀμειβομένης ἐργασίας. Εὔλογος λοιπὸν ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐμφανὴς καὶ ἀφανὴς ἐνίσχυσις ἀπὸ πλευρᾶς Τραπεζιτῶν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, φαίνεται σαφῶς ὅτι ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρετήσεως τοῦ συναλλακτικοῦ κοινοῦ δὲν εὐσταθεῖ, δεδομένου ὅτι τὴν παλαιὰν συνήθειαν δύναται εὐκόλως ν' ἀντικαταστήση νέα. Αὐτὸ δὲν συμβαίνει μὲ τὴν περιοχὴν πρωτευούσης καὶ κατὰ κάποιο μέτρο στὴν Θεσσαλονίκη καὶ Πάτρα; Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται, ἀκόμη καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐργοδότην ἐργαζομένων, εἶναι ἡ κατάργησίς της καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐργασίμων ὡρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39. Ἡ πλήρης διάθεσις τοῦ ἀπογεύματος παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν καλλιέργειάν του ὡς ἀνθρώπου, τὴν φροντίδα του διὰ τὴν οἰκογένειάν του, τὴν ψυχαγωγίαν του καὶ τὴν ἀνάπαυσίν του.

Ἐρωτήματά σας Ε΄ καὶ ΣΤ΄: Νομίζετε ὅτι οἱ τραπεζῖται θὰ δεχθοῦν ὡς δίκαιον τὸ αἴτημα καὶ θὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἱκανοποίησίν του ἢ θὰ χρειασθῆ διεκδίκησίς του; Ποῖος ὁ προσφορώτερος κατὰ τὴν γνώμην σας, τρόπος διεκδικήσεώς του;

— Ἀναμφισβητήτως οἱ Τραπεζῖται δὲν πρόκειται νὰ δεχθοῦν εὐκόλως τὸ αἴτημα καὶ νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν λύσιν του. Μάλιστα ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ ἄρνησις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλην. Τραπεζῶν. Ὁ μόνος τρόπος νὰ πεισθοῦν εἶναι ἡ ἀγωνιστικὴ διεκδίκησις. Φυσικά, αἱ Τραπεζοϋπαλληλικαὶ ὀργανώσεως αἱ ὁποῖαι χειρίζονται ὑπευθύνως τὸ θέμα καὶ θὰ ἔχουν τὴν πρωτοβουλίαν ἐντονωτέρας προβολῆς του, πρέπει νὰ ὑποστηριχθοῦν ὑφ' ὅλων τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων. Στὸν στόχον αὐτὸν φιλοδοξεῖ καὶ ἡ Ὁμοσπονδία μας ὅπως, μὲ τὴν ἀρχομένην ὀργάνωσίν της στὴν ἐπαρχίαν, σημειώση αἰσθητὴν ἐπιτυχίαν. Πρέπει ὅμως ὁπωσδήποτε οἱ συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιῶν νὰ ζητήσουν ἐπιτακτικῶς ἀπὸ ὅσους Συλλόγους δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ αἴτημα αὐτό, ὅπως ἀλλάξουν τακτικὴν καὶ ἀπαλλάξουν τὴν Τραπεζοϋπαλληλικὴν οἰκογένειαν ἀπὸ κάθε διασπαστικὸν ἀντισυλλογικὸν κατασκεύασμα, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις καὶ δρᾶσις πέραν τῶν γενικωτέρων ζημιῶν εἰς τὸν κλάδον ἔχει ἄμεσον καταστροφικὸν ἀντίκτυπον εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τῶν ἐπαρχιακῶν συναδέλφων.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Τὸ Βῆμα τῶν ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Παραίτηση μέλους τοῦ Δ. Σ. τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23.1.67

ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παραθέσω ὑμῖν κατωτέρω τὸ κείμενον ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς, δι' ἧς ὑπέβαλον τὴν παραίτησίν μου ὡς μέλους καὶ ὡς Ταμίου αὐτοῦ ἔχον οὕτω:

«Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παραθέσω κατωτέρω, ὡς Ταμίας τοῦ ὑπὸ τὴν » Προεδρίαν σας Συνεταιρισμοῦ, τὰς » ἀπόψεις μου σχέσιν ἐχούσας ὡς » πρὸς τὴν θέσιν μου ἔναντι ὑμῶν.

» Ἡ συστηματικὴ παράλειψις ἐνημερώσεώς μου, ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ταμίου αὐτοῦ, εἰς τὴν διεξαγωγὴν καὶ συζήτησιν θεμάτων σχετικῶν μὲ τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ μὲ ἤγαγον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς παραιτήσεώς μου ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ταμίου καὶ ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δημοσιεύσητε τοῦτο εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ ὑφ' ὑμᾶς Συλλόγου «Τραπεζιτικὴ» καὶ μὲ τὴν ἔκφρασιν τῶν θερμοτάτων εὐχαριστιῶν μου πρὸς τοὺς συναδέλφους οἵτινες μὲ περιέβαλλον διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 19.5.66 τοῦ ἐν λόγῳ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Μεθ' ὑπολήψεως
ΝΙΚΗΤΑΣ ΜΗΛΙΑΣ

Τὸ κόψιμο τῆς πίττας στὸ Κατάστημα Χίου

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας στὸ Κατάστημα Ὀρεστιάδος

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΦΑΛΚΟΝΕΡΕΣ

Ἡ θαλασσινὴ τραγωδία ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ συνέβη στὴν Φαλκονέρα καὶ συνετάραξε μὲ τὴν τραγικότητά της τὸ Πανελλήνιο, ἔδωσε ἀφορμὴ ν' ἀποκαλυφθῆ μιὰ πολὺ ζοφερὴ πτυχὴ τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητας τοῦ τόπου μας. Ἡ πτυχὴ αὐτὴ ἦταν, βέβαια, καὶ πρὶν ἀπ' τὸ τρομερὸ δυστύχημα γνωστὴ στοὺς περισσοτέρους. Τὸ δυστύχημα ἁπλῶς τὴν προέβαλε πιὸ ἔντονα, μὲ ὅλη τὴν ἀηδιαστική της προκλητικότητα.

Ἀπεκαλύφθη δηλ. ὅτι ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας εἰς τὴν μακαρίαν χώραν μας ὑπάρχει ἕνας πανίσχυρος δράκοντας ποὺ λέγεται «μέσον», «γνωριμία» κ.λ.π. Τόσον καιρὸ τώρα, οἱ ἁρμόδιες ἐπιτροπὲς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορ. Ναυτιλίας, γνωμάτευαν ὅτι τὸ Α΄ πλοῖο εἶναι ἐπικίνδυνο. Ἐπεστρατεύοντο τὰ «μέσα» καὶ τὸ ἐπικίνδυνο γινόταν μονομιᾶς... ἀκίνδυνο. Ὥσπου ἦρθε ἡ ἀποφράδα ἡμέρα τοῦ ἀπευκταίου μὲ τὸ τρομερὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀλλοίμονό μας, ὅμως, ἂν σὲ κάθε περίπτωση ξυπνᾶμε μονάχα ὅταν μᾶς βρῆ ἡ συμφορὰ - καρπὸς τῆς ἀδιαφορίας μας, γιὰ τὴ διόρθωση τῶν κακῶς ἐχόντων. Γιατί, καθὼς εἴπαμε καὶ παραπάνω, δὲν εἶναι μόνον ὁ ναυτιλιακὸς τομέας, ὅπου δίνουν καὶ παίρνουν τὰ «μέσα» σήμερα. Τὰ πανίσχυρα πλοκάμια τους ἀγκαλιάζουν κάθε Ἐπιχείρηση, κάθε Ὀργανισμὸ καὶ ἀποτελοῦν στ' ἀλήθεια μιὰ πελώρια τροχοπέδη γιὰ τὴν κανονικὴ καὶ ὀρθολογιστικὴ λειτουργία τους. Τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖο συμβαίνει γιατὶ μὲ τὴν ἐπικράτηση τοῦ «μέσου» συνθλίβεται ἡ ἀλήθεια, τὸ σωστό, τὸ δίκαιο, τὸ πρέπον, καὶ ἀντ' αὐτῶν προωθεῖται τὸ ψεύτικο, τὸ ἄδικο, τὸ ἀνάρμοστο. Εἶναι τόσα τὰ παραδείγματα ἀπ' τὴν τραπεζικὴ ζωή μας ποὺ μποροῦμε νὰ παραθέσουμε, ὥστε οἱ λίγες αὐτὲς γραμμὲς θὰ μεταβάλλονταν σὲ μυθιστόρημα τοῦ ...Κνοὺτ Χάμσουν. Ὡστόσο, δὲν θὰ ἔβλαφτε ἂν σημειώναμε, μόνον, πὼς ἀπαραίτητος ὅρος γιὰ νὰ προκόψη κανεὶς σ' ἕνα Ἵδρυμα ὅπως ἡ Τράπεζα, εἶναι νὰ διαθέτη κάποιον ὑποστηρικτή, κάποιο «μέσον».

Τὸ... κλειδὶ αὐτὸ τῆς ἐπιτυχίας ἀποκτᾶται ποικιλοτρόπως: Εἶστε, φερ' εἰπεῖν, καλοκαίρι στὸ νησί σας — ἂν εἶστε ἀπὸ νησί. Καὶ αἴφνης κάμνει τὴν ἐμφάνισή του κάποιος ἀπ' τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶσθε. Ἂν τσακιστῆτε νὰ τὸν «ἐξυπηρετήσετε», δηλ. νὰ τοῦ βρῆτε σπίτι νὰ μείνη καὶ νὰ τοῦ δώσετε τὴν ὑπόσχεση ὅτι καὶ τὸν ἑπόμενο, ἀλλὰ καὶ κάθε χρόνο τὴν ἴδια περιποίηση θὰ ἔχη ἐκ μέρους σας, τότε... ἐξασφαλίσατε τὴν καριέρα σας. Θὰ ἐκτοπίσετε τὸν πτυχιοῦχο, τὸν γλωσσομαθῆ, τὸν συνάδελφο μὲ τὶς εἰδικὲς γνώσεις στὴ δουλειά του — ἔστω καὶ ἂν τὶς ἀπέκτησε σὲ εἰδικὴ σχολὴ μὲ ἔξοδα τῆς δόλιας τῆς Τραπέζης — καὶ θὰ κομπάζετε στὴν περιστροφικὴ προϊσταμενική σας καρέκλα, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἡ μόρφωσις εἶναι γιὰ τοὺς κουτούς.

Ἄλλη περίπτωση εἶναι — ἂν εἶστε «ἐλεύθερος» — νὰ ἐπιτύχετε ἐπαγγελματικὴ προβολὴ μέσῳ τῶν δεσμῶν τοῦ Ὑμεναίου μὲ κόρη κάποιου ἰσχυροῦ παράγοντα. Ἄν, πάλι, εἶστε κοντὰ σὲ κάπο σημαῖνον πολιτικὸ πρόσωπο, τότε καὶ κλητήρας ἂν διοριστῆτε θὰ διατάζετε τοὺς ὑπαλλήλους νὰ μὴ βγάζουν τσιμουδιὰ στὴ δουλειά τους...

Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι χάρις στὴ μαγικὴ αὐτὴ λέξη ποὺ λέγεται «μέσον» ρυθμίζεται ἡ λειτουργία καὶ τὸ μέλλον ἀκόμα ἑνὸς μεγάλου Ἱδρύματος, ὅπως εἶναι μιὰ Τράπεζα, ἢ ἡ περίπτωση τῶν συμπαθῶν ἐφοπλιστῶν ποὺ πετύχαιναν οἱ καϋμένοι μιὰ ἁπλῆ δρομολόγηση ἑνὸς πλοίου ἀπ' τὴν Κρήτη στὸν Πειραιᾶ ὠχριὰ μπροστὰ σὲ ἄλλες ἀκατανόητες περιπτώσεις, ποὺ συναντοῦμε κάθε τόσο. Καὶ εἶναι ἀκατανόητες οἱ περιπτώσεις αὐτὲς γιατὶ δὲν βρίσκει κανεὶς τὸ λόγο ὥστε τόσοι καὶ τόσοι ἄνθρωποι νὰ δοκιμάζουν καθημερινὰ πίκρα καὶ ἀπογοήτευση βλέποντας τὸ μόχθο τους νὰ ὑποκλέπτεται ἀδιάντροπα ἀπ' τὸν τυχόντα ἐπαγγελματικὸ σαλταδόρο. Ἂς ἀφήσουμε τὰ περιστατικὰ ποὺ, μερικοί, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐπαγγελματικὴ προώθησή τους, βγάζουν στὸ σφυρὶ καὶ τὴν οἰκογενειακή τους τιμὴ ἀκόμα...

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἄθλια κατάσταση κάθε ὑγιῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος πρέπει, βέβαια, νὰ ἐξαναστῆ καὶ ν' ἀντιδράση, ἐξουδετερώνοντας ἕνα κακὸ ποὺ ἔχει σημειώσει τέτοια ἐπικίνδυνη, ἀλλὰ καὶ ἀπαράδεκτη, ἐξάπλωση μέσα σ' ὅλο τὸν ἐθνικό μας ὀργανισμό.

Στ' ἀλήθεια, πρέπει νὰ καταλάβουμε πὼς δὲν εἶναι μιὰ ἡ Φαλκονέρα ποὺ ἀπειλεῖ τὴν καθόλου ζωή μας. Σὲ κάθε τομέα δραστηριότητας ὑπάρχει καὶ ἀπὸ μιὰ τέτοια ὕπουλη. Καὶ στὸν τομέα τῆς ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, παρακλάδι τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν καὶ τὰ Τραπεζικὰ Ἱδρύματα, ὑπάρχει τέτοια Φαλκονέρα...

Ἀλλοίμονό μας, ὅμως, ἂν συμβῆ κανένα ἄλλο ναυάγιο σ' αὐτὲς τὶς Φαλκονέρες. Ἐκεῖ τὰ νερά, δυστυχῶς, εἶναι πολὺ βαθύτερα...

Ν. Φρ—ς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

— Γεώργιος Τσουτσοπλίδης (Μετσόβου) Ἄννα Δελέντα.
— Ἰωάννης Μαρούδας (Βόλου) Θεανὼ Μπίτσιου.
— Θεόδωρος Κόκυζας (Βόλου) Ζωὴ Μανώλη.
— Βασίλειος Ξαγιᾶς (Τριπόλεως) Παναγιώτα Φράγκου.
— Γεώργιος Λιάνης (Θεσσαλονίκη) Φανὴ Ἐριμίτση.
— Δημήτριος Κωτσῆς (Θεσσαλονίκη) Ἰουλία Μπουσδίκα.
— Χρῆστος Καϊμάρας (Φλωρίνης) Ἐλευθερία Χατζηπουλίδου.
— Εἰρήνη Παπαγιάννη (Λαμίας) Γεώργιος Ριζόπουλος.
— Αἰκατερίνη Μανωλάκη (Χίου) Δημήτριος Κυδώνης.
— Διονύσιος Ραφτόπουλος (ΤΥΠΕΤ) Αἴγλη Δεληγήτρου.
— Ἠλίας Ζαφειρόπουλος - Πόπη Σεργάκη (Ἀγορά).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ἡ κ. Μαρία συζ. Ἀχιλ. Παπαδοπούλου (Ν. Ἰωνίας) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Μαρία σύζ. Νικολάου Ταμπίτσικα (Ἰτέας) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Μαρία σύζ. Βασιλείου Κυριακοπούλου (Ἰωαννίνων) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Μαρούλα σύζ. Ἰωάννου Κρητικοῦ (Ἀμφιθέας) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Γιαννούλα σύζ. Δημητρίου Δούλου (Κολωνακίου) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Ἀθηνᾶ σύζ. Νικολάου Μακράκη (Ἡρακλείου) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Φωτεινὴ σύζ. Ἀκριβοῦ Χαλάτση (Φλωρίνης) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Μαρία Μωϋσίδου (Πατρῶν) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Μαρίνα σύζ. Ἀνδρέου Μπιρπανάγου (Ἀργοστολίου) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Τριανταφυλλιὰ σύζυγος Τριανταφύλλου Κεχαγιᾶ (Λαρίσης) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Ἠλέκτρα σύζ. Ἀντωνίου Βαρδάκη (Ἡρακλείου) ἔτεκεν ἄρρεν.

ΠΕΝΘΗ

— Γλυκερία, μήτηρ Νικολάου Μάρκου, Κατ)τος Γρεβενῶν. Ἀπεβίωσεν εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 28)10)66.
— Τάνια Βαλσαμάκη (τ. Κοκκινάκη) Κεντρ. Κατ)τος.
— Εἰρήνη, σύζ. Ἀντωνίου Κωνσταντινίδου (Διοικήσεως). Ἀπεβίωσε τὴν 25)12)66.
— Θεόδωρος Κουρούπης, πατὴρ τοῦ συναδ. Ἰ. Κουρούπη (Ὁμονοίας).
— Παῦλος Παρασκευᾶς, συν)χος, πατὴρ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ συναδ. κ. Ἐμμαν. Π. Παρασκευᾶ, ἀπεβίωσεν τὴν 14)1)67.

Στοὺς συγγενεῖς τῶν ἀνωτέρω ἡ Διεύθυνση τῆς ἐφημερίδος μας ἐκφράζει τὰ εἰλικρινῆ της συλλυπητήρια.

Πέθανε ξαφνικὰ τὸν περασμένο μῆνα ἡ μητέρα τοῦ συναδ. Βαγγέλη Τσακίρη, διευθυντοῦ καὶ ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος «Τραπεζικὸν Βῆμα». Στὸν ἀγαπητό μας Βαγγέλη καθὼς καὶ στὴν οἰκογένειά του, ἐκφράζουμε τὰ πιὸ εἰλικρινῆ μας συλλυπητήρια.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

— Παρὰ τοῦ Συν)χου Ε.Τ.Ε. κ. Ἰωάννου Ραφτοπούλου εἰς μνήμην Ἀνδρέου Λόντου δρχ. 250.

— Παρὰ τοῦ Συν)χου Ε.Τ.Ε. κ. Ν. Παπαχατζῆ εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Παπαγιαννάκη δρχ. 500.

— Παρὰ τῶν κάτωθι ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων Κων)νου καὶ Μίνας Παπαγιαννάκη.

1) Κων. Γατσοπούλου δρχ. 500.
2) Μιχ. Στρατηγάκη δρχ. 500.

— Τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως καὶ τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης, συμμετέχοντα εἰς τὸ ἐθνικὸν πένθος διὰ τὸ ναυάγιον τοῦ «ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ» κατέθεσαν εἰς τὸν λογαριασμὸν ἐνισχύσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων καὶ εἰς μνήμην τῶν ἀπολεσθέντων δύο μελῶν οἰκογενείας Λίτινα: δραχμὰς 2.470 (δύο χιλιάδας τετρακοσίας ἑβδομήκοντα).

— Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑποκαταστήματος ΟΜΟΝΟΙΑΣ κατέθεσεν εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς τοῦ συναδέλφου Ἰωάννου Κουρούπη, Θεοδώρου Κουρούπη: δρχ. 500 ὑπὲρ τοῦ «Σελιβείου» Γηροκομείου Μεσολογγίου, καὶ δρχ. 320 ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Καλλιθέας.

ΤΑΚΗ ΧΑΤΖΗΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ
πρῶτο βραβεῖο ἱστορικοῦ μυθιστορήματος
ΕΚΔΟΣΗ: Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σια

Τὸ καλύτερο δῶρο γιὰ παιδιά

"ΠΡΟΒΟΛΗ"
Φωτο - Κινηματογραφικὰ εἴδη
Δι' ἐρασιτέχνας
ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ
Τηλ. 630.025
Πανεπιστημίου 42
(Στοὰ Καραλοπούλου)
Ἀθῆναι
Ζέας 147 Πασαλιμάνι
Τηλ. 421.164 -- Πειραιεὺς

CONTINENTAL COLLEGE
(Hastings) Co, Ltd. SUSSEX ENGLAND
Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας
ΔΕΚΤΟΙ Σπουδασταὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, καὶ τὴν περίοδον τῶν θερινῶν διακοπῶν.
ΣΠΟΥΔΑΙ δι' ἐξετάσεις τῶν Πανεπιστημίων Λονδίνου, Κέϊμπριτζ, καὶ τῶν Πολυτεχνικῶν Σχολῶν.
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ α) Γενικῆς Κολλεγιακῆς Ἐκπαιδεύσεως (συνήθους καὶ προκεχωρημένου ἐπιπέδου)
β) Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα.
γ) Οἰκονομικῶν – Ἐμπορικῶν σπουδῶν, Λογιστικῆς, Στενογραφίας καὶ Δακτυλογραφίας.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ – ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Κολλεγίου, τηλ. 875.603.

Για Πρωτη Φορα Σε Οροφο
δημιουργειται καταστημα λιανικης πωλησεως
Ευρωπαικου Τυπου
με διαλεκτα κοσμηματα τεχνης και αργυρα
Δια Οποιαδηποτε Εξυπηρετηση Επισκεφθητε μας
Ερμου 18 (1ος Οροφος)
Δ. Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
(Ειδικη εκπτωσις δια τους Τραπεζικους)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ 1788-1869

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

ἀναλόγους μηχανισμούς.

'Η 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος μὲ τὸν Γ. Σταύρου ἀνεῦρεν ἀμέσως τὸν μεγάλον Διοικητήν της καὶ ὁ Γ. Σταῦρος διὰ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἐπέτυχε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας τῆς ζωῆς του.

'Ο Γ. Σταύρου ἦτο γεννημένος διὰ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν ἀλλὰ καὶ ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ἦτο εἰς τὰ μέτρα τοῦ Γ. Σταύρου. 'Η σύμπτωσις ἦτο μεγάλον δῶρον διὰ τὸ νέον Κράτος ποὺ ἀνεζήτει μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀκόμη ὀλιγωτέρων ἱκανῶν τοιούτων τὰ νέα του στελέχη καὶ προσεπάθει μὲ ἐπιμονὴν καὶ ἀγωνίαν νὰ δημιουργήση τοὺς πρώτους ἀπαραίτητους διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του καὶ ἀνάπτυξίν του μηχανισμούς.

'Ο Γ. Σταύρου ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη διὰ νὰ γίνη τραπεζίτης - Διοικητὴς τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς ἐλευθέρας 'Ελλάδος. Μὲ διαστάσεις μᾶλλον χονδροῦ δυσκινήτου ἀνδρός, μετρίου ἀναστήματος μὲ λαμπυρίζοντα ἔξυπνα μάτια καὶ ξυρισμένο πρόσωπο — φαινόμενον σπάνιον διὰ τὴν τότε ἐποχήν — καλοκάγαθου ἀνδρός, μὲ τὸ αἰώνιο χαμόγελο τοῦ πολιτικοῦ, ντυμένος πάντοτε μὲ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον τοῦ κόσμου τῶν κολλυβιστικῶν ἐργασιῶν, διέθετε ὡς ἄνθρωπος ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ ἐπέτρεπον ἀργότερα νὰ ἀξιοποιήση τὰς εὐκαιρίας τῆς ζωῆς καὶ νὰ σταδιοδρομήση ἐπιτυχῶς εἰς τὸν ἐκλεκτόν του τομέα τῶν τραπεζικῶν καὶ χρηματιστηριακῶν ἐργασιῶν.

'Η τραπεζικὴ παράδοσις καὶ ἐμπειρία ἀπετέλουν τὰ πρῶτα προσόντα τοῦ ἀνδρός. 'Ο πατήρ του Σταῦρος 'Ιωάννου ἀπησχολεῖτο μὲ τραπεζικὰς ἐργασίας.

'Ο δὲ Γ. Σταύρου κατ' ἀρχὰς πλησίον τοῦ πατρός του, ἀργότερον δὲ μόνος, ἀπησχολεῖτο καὶ αὐτὸς μὲ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τραπεζικὰς καὶ κολλυβιστικὰς ἐργασίας.

Πέραν ὅμως αὐτῶν ὁ Γ. Σταύρου κατείχετο ἀπὸ ἐπιχειρηματικὴν ἀνησυχίαν. 'Η ἐμπορικὴ δραστηριότης του δὲν περιωρίζετο εἰς τὰ ὅρια τοῦ πατρικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου. 'Η ἀκτίνα δράσεώς του ἔπρεπε κατ' αὐτὸν νὰ ἦτο εὐρυτέρα καὶ ὁ ρυθμὸς ἐπιτυχίας μεγαλύτερος. 'Ο Γ. Σταύρου ἐξ ἀρχῆς ἐδέχθη τὰς πατρικὰς ἐπιτεύξεις ὡς στάδιον ἐκκινήσεως καὶ ἔθεσε στόχους εἰς πολὺ ὑψηλότερα ἐπίπεδα εἰς σημεῖον μάλιστα ποὺ ἐδημιούργει φόβους εἰς τὸν συντηρητικὸν πατέρα του. Εἰς μίαν ὅμως ἐπαναστατικὴν περίοδον ἡ ἐπιχειρηματικὴ ἀνησυχία τοῦ Γ. Σταύρου ὑπὸ τὰς τότε συνθήκας ἀπετέλει θετικὸν παράγοντα ἐπιτυχίας τοῦ ἀνδρός.

'Αλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν τουρκοκρατουμένην πατρίδα καὶ ἡ ἀδυναμία του πρὸς τὴν γενέτειρά του "Ηπειρον, ἔδιδον εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Γ. Σταύρου ἰδιαίτερον νόημα· ἡ δραστηριότης του συνεχῶς συνέκλινε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πατρίδος, ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς ὁποίας ἀπετέλει προϋπόθεσιν διὰ κάθε περαιτέρω δραστηριότητα.

'Η ἐν λόγῳ ἀγάπη ἐπενεργοῦσε κατευναστικῶς ὁσάκις αἱ πικρίαι ἐκ τῶν ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀτυχιῶν τοῦ κατέκλυζον τὴν ψυχήν του.

Πέραν ὅμως τῶν ἄνω ἡ πολιτικὴ σκέψις καὶ ἡ στρατηγικὴ ἀπετέλουν τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνδρός. 'Ο Γ. Σταύρου διέθετε πολιτικὴν σκέψιν, εἶχε πολιτικὴν ὡριμότητα καὶ ἐγνώριζε νὰ ἀναπτύσση στρατηγικὴν καλύψεως τῶν προγραμματιζομένων μετὰ προσοχῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου στόχων.

Τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ πρέπει νὰ προσεχθῆ ὅλως ἰδιαιτέρως διότι κατὰ τὴν γνώμην μας ὁ Γ. Σταύρου χωρὶς τὰ ἄνω πολιτικὰ προσόντα ἐνδεχομένως νὰ μὴν ἐπετύγχανεν εἰς τὴν προσπάθειάν του. 'Εξ ἄλλου ἡ εὐάλωτος αὐτὴ πλευρὰ τοῦ Γ. Σταύρου ἀπετέλεσε τὸν στόχον πολλῶν ἐπικρίσεων ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν του ὡς ἀκόμη καὶ ἱστορικῶν.

'Ο Γ. Σταύρου ἐγνώριζε ὅτι διὰ νὰ ἀνέλθη τὴν κλίμακα τῆς ἐξουσίας ἔπρεπε νὰ διέλθη ἀπὸ τὸ πολιτικὸν παρασκήνιον καὶ νὰ διατηρήση δεσμοὺς μὲ αὐτό. Τὰς πικρίας, ἀπογοητεύσεις καὶ συγκινήσεις τῆς πολιτικῆς, ἔπρεπε νὰ τὰς δοκιμάση δημιουργώντας τοὺς καταλλήλους δεσμοὺς οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν ἐβοήθουν διὰ νὰ ἀνέλθη καὶ ἀργότερον διὰ νὰ συγκρατηθῆ εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν του. 'Η ἰδιοσυγκρασία του καὶ ἡ οἰκογενειακή του ἀνατροφὴ τὸν ἐβοήθουν εἰς μίαν τοιαύτην ἐπίδοσιν. 'Ο ἀνήσυχος χαρακτὴρ του τὸν προωθοῦσε πρὸς τοιαύτας κατευθύνσεις. Μόνον ὁ ἐπιχειρηματικὸς προσανατολισμός του τὸν ἐμπόδισεν μέχρι τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἐπιδοθῆ ὁλοκληρωτικὰ εἰς τὴν πολιτικήν· ἡ πολιτικὴ ἐχρησιμοποιήθη ὡς μέσον, ὁ σκοπὸς ἦτο πάντα ὁ ἐπιχειρηματικὸς τομεύς, ἡ Τράπεζα.

'Αλλὰ καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν, ὁ Γ. Σταύρου ἐγνώριζε ὅτι ἐχρειάζετο νὰ ἀναπτυχθῆ μία κατάλληλος στρατηγική. Δὲν ἦτο ἀρκετὴ ἡ γνῶσις τῶν πραγμάτων, οὔτε ἀκόμη ἡ κατάστρωσις τοῦ σχεδίου. 'Εχρειάζετο προσεκτικὴ ἐκτέλεσις.

Προικισμένος μὲ ἐπιμονήν, ὑπομονήν, σταθερότητα, τάξιν, πειθαρχίαν, ἐργατικότητα καὶ εὐφυΐαν, ἦτο ὁ κατάλληλος ἐκτελεστὴς τοῦ πλέον δυσκόλου προγράμματος. 'Η ἀνεξάντλητος δι' αὐτὸν πηγὴ θάρρους ἀπετέλει τὸ βασικὸν ὁπλοστάσιόν του διὰ τὴν παράκαμψιν ὅλων τῶν δυσχερειῶν καὶ τὴν συνεχῆ προσπάθειάν του πρὸς τοὺς τελικοὺς σκοπούς.

Δὲν κατέρχεται εἰς τὴν 'Ελλάδα ἀμέσως καὶ οὔτε χωρὶς συστάσεις. Αἱ κινήσεις του προδίδουν σχέδιον, καλῶς μελετημένον σχέδιον. 'Η πρώτη κίνησίς του ἦτο πρὸς βορρᾶν· ὁ Γ. Σταύρου μὲ τὴν πολιτικὴν διορατικότητά του διέκρινε τὸν μελλοντικὸν ρόλον τοῦ Καποδίστρια καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκινήθη. Εὑρισκόμενος κατὰ τὴν περίοδον 1820 — 22 εἰς τὰς Παραδουναβίους χώρας, μετέβη εἰς τὴν Πετρούπολιν (1822) καὶ συνηντήθη μὲ τὸν Καποδίστριαν. Κατὰ τὸν Γ. Σταύρου ὁ Καποδίστριας τοῦ συνέστησε νὰ κατέλθη εἰς τὴν 'Ελλάδα καὶ νὰ διαδώση τὴν ἰδέαν ὅτι «ἡ 'Ελλὰς μόνον διὰ τῆς 'Αγγλίας δύναται νὰ ἀπελευθερωθῆ καὶ ὅτι οἱ "Ελληνες ἂν θέλουν τὴν ἐλευθερίαν των ἂς φαίνονται πρὸς μόνην αὐτὴν τὴν δύναμιν εἰλικρινεῖς καὶ ἀφωσιωμένοι».

Τὸν 'Ιανουάριον τοῦ 1823 ἐπιστρέφει εἰς Βιέννην καὶ μετὰ ἔτος (1824) κατέρχεται εἰς τὴν 'Ελλάδα ὄχι ὅμως εὐθέως ἀλλὰ μὲ μεγάλους σταθμοὺς εἰς τὴν 'Ιταλίαν διὰ νὰ συναντηθῆ μὲ "Ελληνας πολιτικοὺς καὶ ἰδίᾳ μὲ τὸν Μητροπολίτην 'Ιγνάτιον. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1824 ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον εὐθυγραμμισμένος πλήρως μὲ τὴν ἀγγλόφιλον πολιτικὴν τοῦ κυβερνῶντος Κόμματος καὶ μὲ θερμὰς συστάσεις διὰ τοὺς ἰσχυροὺς Κουντουριωταίους. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ταχύ· γίνεται ὁ ἔμπιστος τοῦ Προέδρου τοῦ 'Εκτελεστικοῦ Γ. Κουντουριώτη τὸν ὁποῖον συνοδεύει (Μάρτιος 1825) εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον διὰ τὴν γνωστὴν ἄτυχον ἐπιχείρησιν.

'Ο Γ. Σταύρου πιστεύει εἰς τὴν ἀγγλόφιλον πολιτικὴν τῆς παρατάξεώς του μετὰ πάθους καὶ ὑπηρετεῖ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του τοὺς Κουντουριωταίους διὰ τὴν ἐπικράτησίν των.

Εἰς τὴν περίοδον ταύτην ἡ στρατηγικὴ τοῦ Γ. Σταύρου εἶναι ἀρίστη. Διευρύνει τὸν κύκλον τῶν γνωριμιῶν καὶ παραλλήλως ἐνισχύει τοὺς προσφάτους συνδέσμους· βαρέως ἀσθενήσας κατὰ τὴν εἰς Ναύπλιον ἄφιξίν του παρεμεινεν — συγκατοικῶν μάλιστα μετὰ τοῦ ἀργότερον ἐχθροῦ του Κωλέτη — κλινήρης ἐπὶ τρίμηνον, πρὸ δὲ τῆς ἀναρρώσεώς του σπεύδει νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τοὺς νέους φίλους του «φθάσας ἐδῶ, ἐπροσκύνησα τὴν ὑμετέραν Πανευγένειαν μὲ γράμμα μου· ἔπειτα δὲ ἀσθενήσας μόλις σήμερον δύναμαι νὰ πιάσω τὸ κονδύλιον καὶ νὰ γράψω...» γράφει ἄρρωστος ἀκόμη (Δεκέμβριος 1824) πρὸς τὸν Διον. Ρώμαν. Καὶ ἐν συνεχείᾳ καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῶν ἀγώνων ἀναπτύσσει ἰδίᾳ μὲ ἀλληλογραφίαν ἕνα συνεχὲς πληροφοριακὸν δίκτυον. Θέλει νὰ γνωρίση τὰ πάντα ἀλλὰ καὶ πληροφορεῖ τοὺς φίλους του διὰ τὰ συμβαίνοντα, κατέχει σαφῶς τὸ μυστικὸν τοῦ ἀναπτυσσομένου πολέμου· αἱ πληροφορίαι εἶναι σημαντικὸς παράγων ἀναπτύξεως τῆς νέας μάχης. 'Ο Γ. Σταύρου γνωρίζει ὅτι εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας θὰ χρησιμοποιηθῆ ἡ δολοπλοκία, ἡ ραδιουργία, τὸ ψεῦδος καὶ ὅλα τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα τὸ πάθος τῶν μαχομένων ἐφεῦρε. Εὐθυγραμμίζεται μὲ τὴν πολιτικὴν τῶν φίλων του καὶ ἀντιδρᾷ ἐπιτυχῶς· εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἐλιγμούς του βοηθεῖται ἀπὸ τὰς τόσας ἱκανότητας ποὺ ἔχει. Σταθερὸς εἰς τὴν γραμμήν του, πιστὸς εἰς τὰς φιλίας του, ἀκούραστος εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ σχολαστικὸς εἰς τὰς συναλλαγάς του.

Μὲ τοιαῦτα ἐφόδια ἔχει ἐμπλακῆ εἰς τὸν ἀγῶνα πολιτικῆς ἐπιβιώσεως χωρὶς ὅμως νὰ ξεχνᾶ τὸν τελικὸν στόχον του «ὁ ρηθείς... εὑρίσκεται εἰς τὰς 'Αθήνας πολλὰ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του καὶ κάμνει καὶ καλαὶς δουλειάς. Αὐτὸ ἔμαθα ἀπὸ διάφορα ὑποκείμενα ὅπου δὲν λείπω νὰ συχνορωτῶ» γράφει εἰς ἐπιστολήν του ἀπὸ τὴν περίοδον ἀκόμη τῆς ἀσθενείας του.

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας δὲν ὑπάρχει διαρκὴς νίκη· μόνον συνεχὴς ἀγὼν διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς νίκης. Καὶ ἡ κοινὴ γνώμη κατατάσσει τελικῶς τοὺς νικητὰς καὶ ἡττημένους ὄχι μόνον μὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν τακτικήν των. Καὶ ἡ δύσπιστος κοινὴ γνώμη τῆς μικρᾶς 'Ελλάδος ἐτοποθέτησε ταχέως τὸν ἄνδρα. 'Ο «κὺρ Σταῦρος» χωρὶς νὰ εἶναι «πρίντζιπας» ἢ «ἐκλαμπρότατος» κατόρθωσε νὰ ἀποκτήση ταχέως τὸν τίτλο τοῦ «τιμίου» καὶ «ὑπερικανοῦ» ἀνδρός.

Δι' ὅλα εἶναι ἱκανός· διὰ χειρισμοὺς πολιτικῶν ὑποθέσεων, δι' ἐμπιστευτικὰς ἐργασίας, διὰ διοικητικὰς θέσεις... 'Ο Γ. Σταύρου εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἱκανοὺς ἄνδρας τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας. 'Αλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελέσματος ὁ Γ. Σταύρου ὑπῆρξε τυχερός. 'Η κάθοδος τοῦ Καποδίστρια δὲν ἀνέτρεψε δι' αὐτὸν τὴν κατάστασιν, ἀντιθέτως ἰσχυροποίησε τὴν θέσιν του διότι ὁ Γ. Σταύρου ἦτο γνωστὸς τοῦ Κυβερνήτου «ἀπὸ νηπιόθεν», μετέπειτα δὲ εἰς τὴν Πετρούπολιν ἀνανέωσε τὴν γνωριμίαν του καὶ — μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Καποδιστρίου — κατῆλθεν εἰς τὴν 'Ελλάδα. 'Εξ ἄλλου εἰς τὸν Κυβερνήτην (μέσῳ 'Ιγνατίου) ὤφειλε ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει τὴν σύστασιν εἰς τοὺς Κουντουριωταίους.

Μὲ ἄριστον ἐλιγμὸν προσεπάθησε νὰ συνδυάση τὰς πορείας τῶν δύο ἀνδρῶν Καποδίστρια — Κουντουριώτη· καὶ ὅταν τελικῶς ὁ Καποδίστριας καθιερώθη ὡς ὁ πρῶτος Κυβερνήτης, ὁ Γ. Σταύρου ἐστάθη πλησίον τοῦ ἀνδρὸς ποὺ πάντοτε ἐπίστευε καὶ ἐθαύμαζε. Τώρα πλέον ἠδύνατο ὑπευθύνως νὰ ἀναλάβη βασικὸν τομέα τῆς κρατικῆς δραστηριότητος· ὁ Κυβερνήτης εἶχε σαφῆ γνῶσιν τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ πλέον εἶχε ἐπιτυχῶς ἱεραρχήση τὰς ἀνάγκας τοῦ νέου Κράτους. Πρώτη εἰς τὴν τάξιν ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκονομικῶν, ἡ ἀνάγκη ἱδρύσεως Τραπέζης· καὶ πλησίον του ἕνας ἱκανὸς ἄνθρωπος, πιστὸς εἰς αὐτόν, ὁ Γ. Σταύρου.

'Επὶ τέλους ὅλοι οἱ δρόμοι διηνοίγοντο διὰ τὴν νέαν ἐπιχειρηματικὴν φυσιογνωμίαν τῆς 'Ελλάδος... Καὶ αἴφνης ἡ καταστροφή... 'Η δολοφονία τοῦ Κυβερνήτου ὑπῆρξεν ὀδυνηρὰ ἔκπληξις διὰ τὸν Σταύρου. 'Ο ψυχικὸς κλονισμὸς ἦτο τοιαύτης ἐκτάσεως ὥστε ταχέως εὑρέθη εἰς τὸ περιθώριον τῆς δημοσίας ζωῆς. 'Επέρασε νέας δυσκόλους στιγμὰς καὶ ἐχρειάσθη μεγάλον ψυχικὸν σθένος διὰ νὰ συνέλθη. Εἰς τὴν θλιβερὰν θέσιν τοῦ μικροϋπαλλήλου τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν καὶ μὲ μισθὸν 200 δρχ. μηνιαίως, ἐξετίμησεν ἐν ψυχρῷ τὴν νέαν κατάστασιν. 'Η τελευταία δεκαετία εἶχε προσδώσει εἰς τὸν ἄνδρα μεγάλην ἐμπειρίαν καὶ ἡ τύχη τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίση τὸν Γάλλον Ρενύ.

'Ο Ρενὺ συνεδέετο μὲ τὸν μεγάλον 'Εϋνάρδον, ἐξετίμησε τὸν Σταύρου καὶ συνέδεσε αὐτὸν μὲ τὸν ἐν λόγῳ γαλλόφιλον φιλέλληνα. Εὔλογος ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ 'Εϋνάρδου διὰ τὴν γνωριμίαν τοῦ Σταύρου καὶ σωστὴ ἡ ἀπόφασίς του διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἰδιωτικῆς τραπεζικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς 'Αθήνας μὲ τοὺς Ρενὺ καὶ Σταύρου.

Ποῖος ἄλλος ἐκτὸς τοῦ Σταύρου θὰ ἠδύνατο καλύτερον νὰ κινηθῆ ἐπιχειρηματικῶς εἰς τὴν 'Ελλάδα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην; 'Αλλ' ἐπιτυχὴς καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ Γ. Σταύρου. 'Ο ἰσχυρὸς προστάτης του καὶ συνεργάτης του εἶχε μεγάλας φιλίας καὶ γνωριμίας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ 'Ελλάδα. Τὸ ὄνομά του ἀνεφέρετο μὲ σεβασμὸν καὶ ἡ ἀκτινοβολία τῆς προσωπικότητός του ἦτο παραδεκτὴ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιτιθεμένους εἰς τὴν γαλλόφιλον τοποθέτησίν του.

'Ο συνδυασμὸς ἦτο ἄριστος ἀλλὰ τὰ ὅρια τῆς πρώτης συνεργασίας πολὺ μικρὰ διὰ νὰ συγκρατήση τὴν δραστηριότητα τόσων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν. Τὸ νεοϊδρυθὲν σαράφικο μὲ τὰ ὁσαδήποτε κέρδη του δὲν ἦτο παρὰ μόνον μία δοκιμή, ἕνα πρῶτο βῆμα· ἡ μεγάλη Τράπεζα, τὸ ὄνειρο τοῦ Γ. Σταύρου ἦτο ὁ σκοπός.

'Η τακτικὴ τοῦ Γ. Σταύρου κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εἰς τὸν νέον ἀγῶνα του διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὴν ὁμάδα του τοῦ προνομίου ἱδρύσεως Τραπέζης ὑπῆρξεν ἀκαταγώνιστος.

'Ανέπτυξε ἀθορύβως ἀριστοτεχνικὴν δρᾶσιν καὶ κατώρθωσε νὰ ὑπερισχύση τῶν συναγωνιστῶν του. Δὲν κινεῖται μὲ σπασμωδικὰς κινήσεις, οὔτε χάνει εὐχερῶς τὴν ψυχραιμίαν του. 'Αθορύβως ἐνεργεῖ καὶ ὑπομένει τὰ πάντα· δὲν τὸν πτοοῦν αἱ κατηγορίαι διὰ τοκογλυφίαν καὶ δι' ὄρθωσιν ἐμποδίων εἰς τὴν ἐθνικὴν προσπάθειαν δημιουργίας Τραπέζης. Μὲ ἀριστοτεχνικὸν τρόπον ἀντιπαρέρχεται τὰ πάντα καὶ ἀποφεύγει τοὺς δημοσίους διαπληκτισμοὺς καὶ τὰς δημοσίας κινήσεις ὅσον τὸ κλίμα εἶναι ἠλεκτρισμένον. 'Εμφανίζεται διὰ νὰ θέση τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των πάντοτε ἐν ψυχρῷ. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Γ. Σταύρου εἶναι μοναδικὸς πλέον εἰς τοὺς χειρισμούς. 'Εντὸς ὀλίγου, ὅταν πεθάνει (1841) ὁ Ρενύ, θὰ εἶναι καὶ ὁ μόνος ἐκπρόσωπος τοῦ μεγάλου φιλέλληνος 'Εϋνάρδου.

'Επὶ 17 ἔτη ἐμάχετο ὁ Γ. Σταύρου διὰ νὰ ἀνέλθη εἰς ἓν τοιοῦτον ἀξίωμα. Ποῖος ἐκ τῶν ἐπικριτῶν του πιστεύει σοβαρῶς ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνέλθη εἰς μίαν τοιαύτην θέσιν καὶ ὑπὸ τὰς τότε μάλιστα ἐπαναστατικὰς συνθήκας χωρὶς τὴν τακτικὴν τοῦ Γ. Σταύρου; Καὶ ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ διατυπώση τὴν ἄποψιν χωρὶς κίνδυνον νὰ καταστῆ τοὐλάχιστον ἀνεδαφικός, ὅτι εἰς μίαν τοιαύτην θέσιν ὑπὸ τὰς τότε συνθήκας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τοποθετηθῆ ἄλλος ἐκτὸς ἑνὸς ἀκουράστου, εὐφυοῦς καὶ ἐντίμου ἐπιχειρηματίου ὡς ἦτο ὁ Γ. Σταύρου;

'Ο Γ. Σταύρου ὑπῆρξεν ὁ μόνος ὑποψήφιος καὶ ὁ μόνος ἐπιτυχὼν εἰς μίαν σκληρὰν δοκιμασίαν. Τώρα πλέον Διοικητὴς τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ ἱδρύματος θὰ καταστῆ δύναμις εἰς τὴν χώραν μας καὶ ἡ λάμψις τῆς προσωπικότητός του θὰ ὑπερβῆ τὰ σύνορα τῆς μικρᾶς 'Ελλάδος.

Μὲ ἀρχὴν τὴν ἀμοιβὴν διὰ τοὺς καλοὺς καὶ τὴν ποινὴν διὰ τοὺς κακούς, δημιουργεῖ κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἐλέγχει μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Αἱ ἱκανότητές του συνεκεντρώθησαν πλέον πρὸς τὸν μοναδικὸν στόχον τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθῆ ταχέως ἕνας ἰσχυρότατος ὀργανισμὸς εὐρωπαϊκῆς κλίμακος. 'Η πολιτικὴ δὲν τὸν φοβίζει πλέον: εἶναι ἱκανὸς τώρα νὰ ἀντιμετωπίζη τοὺς πολιτικοὺς ἀπὸ θέσιν ἰσχύος, κληρονομία περιελθοῦσα ἔκτοτε εἰς ὅλους ἰδίᾳ τοὺς προπολεμικοὺς Διοικητὰς Τραπέζης.

Συνεχῶς ἐργάζεται καὶ δημιουργεῖ· ἡ ἔμφυτος ἀνησυχία του τὸν ὠθεῖ πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις, ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα διαρκῶς ἁπλώνεται καὶ ἡ ἀκτινοβολία της φωτίζει τὸν δρόμον τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τοῦ νέου Κράτους. 'Ο λαὸς ἀσυνήθιστος εἰς τοιαῦτα θαύματα ἀτενίζει πρὸς τὸν δημιουργόν της μὲ θαυμασμὸν καὶ ἀπεριόριστον πίστιν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

«'Εὰν ὁ Γ. Σταύρου πεθάνει — εἶπε ἕνας "Ελληνας εἰς τὸν περιηγητὴν Ε. "Αμπουτ — δὲν θὰ ἐμπιστευθῶ οὔτε δέκα δραχμὲς εἰς τὸν διάδοχόν του.

— 'Αλλ' ἐὰν ἀναλάβει τὸ Κράτος τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης; τοῦ εἶπε ὁ "Αμπουτ.

— Αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα, τοῦ ἀπάντησε ὁ συνομιλητής του. Τότε δὲν θὰ ἐμπιστευθῶ οὔτε δέκα λεπτά».

Αὐτὸς ὁ μικρὸς διάλογος χαρακτηρίζει καλύτερον παντός, τὸ μεγαλειῶδες ἔργον τοῦ Γ. Σταύρου καὶ ἐπαληθεύει πλήρως τὴν παλαιοτέραν διαπίστωσιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ Διοικητοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ὅταν ἔγραφε διὰ τὴν 'Ελλάδα «Τὸ μόνον κακόν, ὅπως βλέπω, εἶναι τῶν εἰδημόνων ἀνθρώπων ἡ ἔλλειψις. "Αν αὐτοὶ ἦσαν, ἤθελες ἰδῆ μεγάλα πράγματα». Καὶ ὁ Γ. Σταύρου ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἕνας ἐκ τῶν ὀλίγων «εἰδημόνων ἀνθρώπων», οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς 'Ελλάδος ἔκαναν «μεγάλα πράγματα».

'Η βασιλόπιττα στὸ Κατάστημα 'Ηρακλείου

'Η Πέμπτη 12 'Ιανουαρίου 1967 ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὴν Διεύθυνση καὶ στὸ Προσωπικὸ τοῦ 'Υπ)τος τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος στὸ 'Ηράκλειο Κρήτης νὰ δείξουν τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ στοργῆς ποὺ τρέφουν μεταξύ τους.

Μέσα σ' ἕνα φιλόξενο περιβάλλον τοῦ Λιμενικοῦ Περιπτέρου τῆς πόλεώς μας μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ 'Υπ)τος κ. 'Εμμανουὴλ Πατεράκη καὶ τῶν 'Υποδιευθυντῶν κ. Πανούση καὶ Θεοδοσιάδη καὶ τοῦ συνόλου σχεδὸν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, ἐκόπηκε ἡ Βασιλόπιττα.

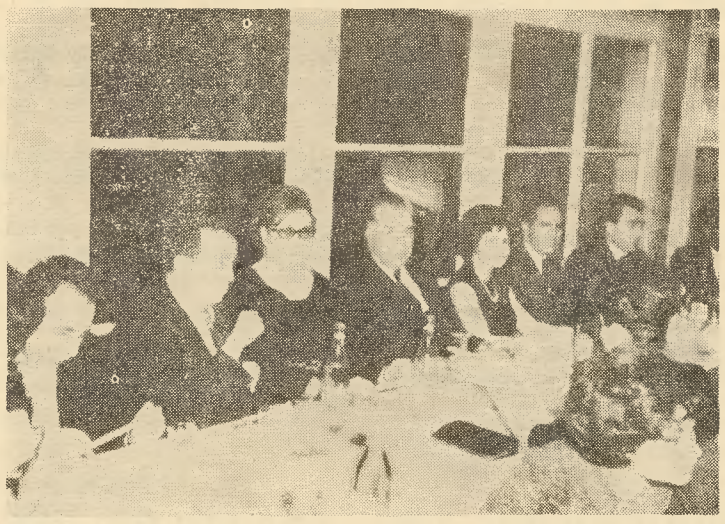

Κατὰ τὴν σύντομη ἀλλὰ συγκινητικὴ τελετὴ αὐτὴ ὁ Διευθυντὴς ἀπηύθυνε λόγια ἀγάπης πρὸς τὸ Προσωπικὸ εὐχήθηκε προκοπὴ στὸ "Ιδρυμα καὶ εὐτυχία στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ 'Υπ)τος καὶ τὶς οἰκογένειές τους.

Στὸν κ. Διευθυντὴ ἀπήντησε καταλληλα ὁ ὑπάλληλος τοῦ 'Υπ)τος κ. Γιάννης Παπαδάκης. Τὸ χρυσὸ νόμισμα τῆς πίττας ἔπεσε στὸν κ. Νῖκο Στρατάκη.

'Επηκολούθησε φαγητό, τραγοῦδι καὶ χαρὸς μέχρι τὶς τρεῖς τὸ πρωΐ.

Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς συνεστιάσεως κυριάρχησε ἀτμόσφαιρα συναδελφώσεως καὶ κέφι ἀδιάπτωτο.

'Η βραδυὰ αὐτὴ ποὺ θὰ μείνη ἀλησμόνητη σ' ὅσους ἔλαβαν μέρος σ' αὐτὴ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴ σύσφιγξη τῶν σχέσεων Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ ὀφειλόμενο στὴν νοοτροπία τοῦ νέου Διεθυντοῦ μας ποὺ γνωρίζει πῶς νὰ κάνη τὸ Προσωπικὸ ποὺ διευθύνει νὰ ἐργάζεται ἀδιαμαρτύρητα γιὰ τὴν Τράπεζα.

Θᾶταν μεγάλη παράλειψη ἐπίσης ἂν δὲν ἀπενέμετο ὁ δίκαιος ἔπαινος στὸν ἐκπρόσωπο τοῦ Συλλόγου κ. Ζαχαρία Δραμουντάνη ποὺ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα μέλη τῆς 'Οργανωτικῆς 'Επιτροπῆς δὲν ἐφείσθη κόπων γιὰ νὰ παρουσιάση αὐτὴ τὴν ὡραία βραδυά.

'Η Πίττα στὸ ματάστημα Μοναστηραυίου

Πρωτοβουλία τῶν μελῶν τῆς Διθύνσεως τοῦ 'Υπ)τος Μοναστηρακίου ἐκόπη ἐντὸς τοῦ Κατ)τος τὴν μεσημβρίαν τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1966, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ἡ Βασιλόπιττα, μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ 'Υπ)τος.

Πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ὡμίλησεν ὁ ἀναδειχθεὶς τυχερὸς τοῦ νομίσματος τῆς πίττας Διευθυντὴς τοῦ 'Υποκαταστήματος κ. Γεώργιος 'Αθανασόπουλος, ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, εὐχηθεὶς ὑγείαν εἰς τὸ Προσωπικὸν καὶ τὰς οἰκογενείας του καθὼς καὶ συνέχισιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τῆς ἐν συμπνοίᾳ καὶ ἐν συναδελφικῇ ἀγάπῃ προσπαθείας διὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ 'Υπ)τος.

'Η μικρὰ αὐτὴ συγκέντρωσις διεξήχθη εἰς ἑορταστικὴν καὶ οἰκογενειακὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ἄφησε τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ τὰ καλλίτερα αἰσθήματα μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ.

Νέα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα

Στὶς 30 τοῦ περασμένου 'Οκτωβρίου, ἡμέρα Κυριακή, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς «Διεθνοῦς ἡμέρας 'Αποταμιεύσεως», διοργανώθηκε ὁμιλία στὴν αἴθουσα τῆς Πνευματικῆς Στέγης Κονίτσης, μὲ θέμα «'Αποταμίευσις καὶ 'Εθνικὴ Τράπεζα», καὶ ὁμιλητὴ τὸν Διευθυντὴ τοῦ ἐκεῖ πρακτορείου τῆς Τραπέζης μας κ. Εὐάγγελο Μαντέλο. Παρακολούθησαν τὴν ὁμιλία ὁ "Επαρχος καὶ ὁ Δήμαρχος Κονίτσης, ὑπάλληλοι καὶ ἔμποροι καὶ λοιποὶ κάτοικοι τῆς ἀκριτικ

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ο.Τ.Ο.Ε. - ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΩΡΑΡΙΟ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ
Η ΒΑΡΒΑΡΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ
ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

Κατὰ τὸν διαρρεύσαντα μῆνα ἡ προσπάθεια τοῦ Δευτεροβαθμίου μας Ὀργάνου στράφηκε περισσότερο στὰ θέματα τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ὑγείας ἀπὸ ἐπιθέσεις νομοθετικῆς μορφῆς, στὰ Ὀργανωτικὰ θέματα, τὴν ἐξάπλωση δηλ. τοῦ δικτύου της στὶς ἐπαρχίες καὶ στὴν τήρηση τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτο θέμα ἔγινε ἕνα σημαντικώτατο βῆμα πρὸς τὴν πραγματική της πηγὴ λύσεως τοῦ προβλήματος, τὴν συνεννόηση δηλ. τῶν κορυφαίων συνδικαλιστικῶν Ὀργανώσεων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν. Τῆς κοινῆς δηλ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Ταμείων Ὑγείας Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων ἀπὸ τὴν ἄλλη. Σὲ σύσκεψη ποὺ ἐπραγματοποιήθη τὴν 3)1)67 καὶ ποὺ ἔλαβαν μέρος οἱ κ.κ. Ἠλιάκης, Καθηγητής, Πρόεδρος τοῦ Π.Ι.Σ., Βαγιανός, Γεν. Γραμματεὺς Π.Ι.Σ., Σαλαμίνιος, Πρόεδρος Ι.Σ.Α. καὶ Τζάνες, Σύμβουλος Ι.Σ.Α. ἀπὸ πλευρᾶς ἰατρῶν καὶ τὸ Προεδρεῖον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. μὲ ἐξουσιοδοτημένους Προέδρους καὶ ἐκπροσώπους Τ.Υ. ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῶν Τραπεζικῶν διεπιστώθη ὁμοφωνία ἐπάνω στὶς ἑξῆς βασικὲς ἀρχές: Κανένα θέμα τὸ ὁποῖο θὰ ἀφορᾶ τὰ Ταμεῖα Ὑγείας δὲν θὰ ὁδηγεῖται στὴν νομοθετικὴ ἢ σὲ ὁποιασδήποτε μορφῆς μὲ μεσολάβηση τῆς Πολιτείας λύση ἂν δὲν λαβαίνουν γνῶσι τὰ Ταμεῖα καὶ οἱ Συνδικαλιστικὲς Ὀργανώσεις τῶν Τραπεζικῶν. Ὁ θεσμὸς τῶν αὐτοτελῶν Ταμείων Ὑγείας, ἡ ἐνίσχυση καὶ ἡ ἀνάπτυξή τους εἶναι στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ ἀπόλυτα συνδεδεμένα μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἰατρικοῦ Σώματος, ὥστε τὸ κάθε τι ποὺ θὰ ἔβλαπτε τὸ θεσμὸ θὰ εὕρισκε ἀντίθετες τὶς ἰατρικὲς Ὀργανώσεις. Οἱ Ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων στὶς Τράπεζες καὶ οἱ Διοικήσεις τῶν Ἀσφαλιστικῶν τους Ὀργανισμῶν δὲν μάχονται τὰ ἰατρικὰ αἰτήματα ἀλλὰ ἐπιθυμοῦν μέσα στὰ πλαίσια τῶν προηγουμένων δεδομένων νὰ συμβάλουν τόσο στὴ λύση τῶν ἰατρικῶν θεμάτων, ὅσο καὶ στὴν προσπάθεια τοῦ Ἰατρικοῦ Σώματος γιὰ τὴν προστασία τῆς ὑγείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Διαπιστώθηκε ἐπίσης ὅτι ὑπάρχει ἔδαφος ὥστε πολλὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς Ἰατροὺς καὶ τὰ Ταμεῖα τῶν Τραπεζικῶν νὰ λυθοῦν, μὲ κοινὴ συμφωνία χωρὶς τὴν προσφυγὴ στὴν Πολιτεία, παρὰ μόνον ὅταν ἡ παρουσία της εἶναι καθαρὰ τυπική. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὀργανώσεών μας πρότειναν καὶ στὴ σύσκεψη συμφωνήθηκε νὰ δοθῆ κατάσταση τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς Ἰατροὺς εἰς τὴν Ὁμοσπονδία μας γιὰ ἐξέταση καὶ γιά, σὲ συνέχεια, συζήτηση μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ι.Σ. Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι τὰ πράγματα πῆραν πιὰ τὸν σωστό τους δρόμο καὶ οἱ Ὀργανώσεις μας θὰ εἶναι ἀπερίσπαστες νὰ φροντίσουν τόσα θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὸν κλάδο μας.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Μὲ ἱκανοποιητικὸ ρυθμὸ ὀργανώνεται ἡ Ἐπαρχία, σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου. Τριάντα περιοχὲς τῆς χώρας ἔχουν συστήσει Προσωρινὲς Ὁμοσπονδιακὲς Ἐπιτροπὲς καὶ περιμένουν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Κεντρικοῦ Κλιμακίου γιὰ τὴν πανηγυρικὴ συγκέντρωση καὶ ἐκλογὴ τῆς ὁριστικῆς τοπικῆς τους Ἐπιτροπῆς. Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι παρὰ τὴν ἀξιέπαινη πρωτοπορεία τῆς Μυτιλήνης καὶ ἄλλες πόλεις ἔχουν σύγχρονα ἢ καὶ προηγούμενα ἀπ' αὐτὴν ὀργανωθῆ καὶ εἶναι ἕτοιμες γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὸ Κεντρικὸ Ὀργανωτικὸ Γραφεῖο τῆς ΟΤΟΕ περιμένει τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑτοιμασίας σὲ συνεχόμενες περιοχές, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐπίσκεψη τοῦ κλιμακίου.

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ

Ἡ Ὁμοσπονδία ἔχει ἐπισημάνει πλεῖστες ὅσες παραβιάσεις ὡραρίου καὶ σ' αὐτὴν τὴν πρωτεύουσα ἀκόμη. Οἱ παραβάτες, διευθυνταὶ Ὑποκαταστημάτων κυρίως, ἂς μὴν ἐφησυχάζουν ὅτι διαφεύγουν. Οἱ συνέπειες θὰ εἶναι σκληρὲς καὶ γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὶς Τράπεζες ποὺ νομίζουν ὅτι ἔτσι τὶς ἐξυπηρετοῦν.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΓΙΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Παράλληλα ἡ ΟΤΟΕ ἔχει πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ προωθήση τὸ θέμα τῆς συνεργασίας τῶν ὑγιῶν καὶ ἀντιπροσωπευτικῶν συνδικαλιστικῶν Ὀργανώσεων σὲ συγκεκριμένη μορφή. Μέσα στὸν Ἰανουάριο προβλέπεται νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ σύσκεψη τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὀργανώσεων αὐτῶν γιὰ νὰ ἐκλεγῆ Προεδρεῖο γιὰ τὴν ὑπεύθυνη πλέον καὶ αὐτοδύναμη λειτουργία τοῦ σχήματος. Ἐλπίζουμε περισσότερα νὰ γράψουμε στὸ ἑπόμενο φύλλο μας.

ΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Οἱ Τράπεζες ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναβάλλουν τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀπὸ 11)11)66 Πρωθυπουργικῆς ἀποφάσεως γιὰ μείωση τῶν ὡρῶν ἐργασίας τῶν μητέρων βρεφῶν, ἐνῶ ὡρισμένες, ἐμπορικὲς κυρίως, ἔχουν πάρει σαφῆ ἀρνητικὴ θέση. Ἡ Ὁμοσπονδία ὅπως καὶ ὡρισμένοι Σύλλογοι ἔχουν διαμαρτυρηθῆ γιὰ τὴν βάρβαρη αὐτὴ στάση τῶν Τραπεζῶν καὶ σταθμίζει σὲ συνέχεια τοὺς τρόπους ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος.

Ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴ ἀπὸ τὶς Τράπεζες τοῦ Ν.Δ. 4547)66 (2ετὴς προώθηση πολεμιστῶν Ν. 751 καὶ 1836) ὅλες συμφωνοῦν στὴ φαλκίδευσή του, διαφωνοῦν μόνο στὴν ἔκταση τῆς φαλκιδεύσεως. Ἡ ΟΤΟΕ συγκεντρώνει στοιχεῖα ἀπὸ κάθε Σύλλογο μέλος της καὶ σὲ συνεννόηση μὲ τοὺς Νομικούς της Συμβούλους θὰ ἀντιμετωπίση τὸ θέμα ἐνιαία, πάνω στὴν δίκαιη καὶ εὐρεία βάση του.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟ ΤΟΥ 1943 ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΤΗΤΑ

ΝΑ ΑΡΘΗ Η ΑΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Δημοσιεύουμε ἐκτενῆ περίληψη τοῦ ἀπὸ 28)11)66 ὑπομνήματος τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τὴν Διοίκηση τῆς Τραπέζης μας, μὲ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἄρση τῆς ἀνωμαλίας τῆς ἐξελίξεως τοῦ προσληφθέντος πρὸ τοῦ 1943 Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἡ περίληψη τοῦ παραπάνω ὑπομνήματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Διοικητά,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θεμελιώδους θέματος, οὗτινος ἡ ρύθμισις μερικῶς μόνον ἐπετεύχθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 4528)66, τοῦ ἀποδόσαντος τὸν χρόνον προσωρινότητος, εἰς τὸ ἓκ τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας Προσωπικόν, μόνον τὸ προσληφθὲν ἀπὸ 1-1-43 μέχρι 28-2-1953.

Ὡς τυγχάνει Ὑμῖν γνωστόν, ἡ ἐπακολουθήσασα τὴν συγχώνευσιν τῶν Τραπεζῶν (Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν) ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῶν κατὰ βαθμὸν καὶ οὐχὶ κ α ὶ κατὰ τὰ προβλεπόμενα διὰ τὴν κτῆσιν αὐτῶν ἔτη ὑπηρεσίας ἐπροκάλεσε τὴν ἔκτοτε ταλαιπωροῦσαν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ἀνισότητα ἐξελίξεως εἰς βάρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν ἐπικεφαλίδι κατηγορίας. Μετὰ δὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 4528)66 ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῆ βάσιν ἀνωμαλίας περὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πρὸ τοῦ 1943 προσληφθέντος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἐξακολουθοῦντος νὰ ὑπηρετῆ αὐτὴν σήμερον, Προσωπικοῦ.

Τὸ ἐπιχείρημα, ὅπερ ἡ ὑπὸ τὴν προκάτοχον Διοίκησιν Διεύθυνσις Προσωπικοῦ ἐπεκαλέσθη ἵνα ἐξαιρέσῃ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς περιόδου ταύτης ἐκ τῆς διὰ τοῦ προλεχθέντος Νόμου θεσπισθείσης προωθήσεως, καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἐντάξεως τοῦ ἔτους 1943 - 44 ἐτακτοποιήθησαν αἱ μέχρι τότε ἐκκρεμότητες δ ὲ ν ε ὐ σ τ α θ ε ῖ, ὡς καὶ εἰς αὐτὴν εἴχομεν ἐν προκειμένῳ τονίσει. Διότι:

1. Ἡ ἔνταξις αὕτη ἐρρύθμισε τὰς μέχρι τῶν ἐτῶν ἐκείνων, σοβαρὰς τῷ ὄντι, ἐκκρεμότητας πλὴν ὅμως διετήρησε διακριτικὰς προσωρινότητας.

2. Ὁ οὕτω καθιερωθ ὶς θεσμὸς τῆς προσωρινότητος ἴσχυσε καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1943 καὶ ἐντεῦθεν προσληφθέντας καὶ ἀπετέλεσε γενικῶς δι' ὅλον τὸ ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἐθνικῆς Προσωπικὸν τὸν κύριον παράγοντα δυσμενεστέρας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἐκ τῆς ἑτέρας Τραπέζης προελθόν, ἐξελίξεώς του, μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν Τραπεζῶν.

3. Δημιουργεῖται κατὰ ταῦτα εἷς ἀνεξήγητος διαχωρισμὸς τῶν τὴν αὐτὴν ἀδικίαν ὑποστάντων συναδέλφων εἰς ἀποκατασταθέντας καὶ μή, διαχωρισμὸς ὁ ὁποῖος μόνον εἰς τὴν διατήρησιν καταστάσεων ἵνα μὴ θιγοῦν συμφέροντα μεμονωμένων περιπτώσεων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῆ.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμενα οὐδεμίαν αἰχμὴν ἀποτελοῦν ἢ στρέφονται κατὰ τμήματος ἢ κατὰ προσώπων ἐκ τοῦ Σώματος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς σημερινῆς Τραπέζης, πολλῷ δὲ μᾶλλον τῶν ἐκ τῆς τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν προερχομένων συναδέλφων. Ἁπλῶς ἀπεικονίζομεν μίαν κατάστασιν, ὑπὸ πάντων παραδεδεγμένην, διὰ τὴν θεραπείαν ὅμως τῆς ὁποίας ΟΥΔΕΙΣ ἐκ τῶν ἐχόντων ἁρμοδιότητα καὶ ἀνάλογον δυνατότητα, ἐνδιαφέρθη.

Περαιτέρω, ἐκ τῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1943 προσληφθέντων εἰς τὴν Ε.Τ.Ε. συναδέλφων, οἱ κατὰ τὸ 1942 προσληφθέντες δὲν περιελήφθησαν εἰς τὴν ἔνταξιν τοῦ ἔτους 1943 - 44. Οὕτω τὸ «ἐπιχείρημα» τῆς «τακτοποιήσεως» δὲν ἰσχύει δι' αὐτοὺς τυπικῶς. Καὶ ναὶ μὲν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἠθέλησε, ὡς μᾶς διαβεβαιοῖ ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ, εἰς τὴν λῆψιν ἀναλόγου μέτρου προωθήσεως τῶν συναδέλφων τῆς σειρᾶς ταύτης, κατὰ ἐπιβαλλομένην, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 4528)66 συμπλήρωσιν καὶ διόρθωσιν τῆς ἀπὸ 30-12-52 Πράξεως Διοικήσεως, πλὴν ὅμως οὐδεμίαν μέχρι στιγμῆς θετικὴν ἐκδήλωσιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην βλέπομεν πραγματοποιουμένην καὶ εὔλογος ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀπορία καὶ ἀνησυχία μας.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὸ ὅλον αἴτημα, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ζητήσωμεν, Κύριε Διοικητά, τὴν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντός Σας, ἵνα:

1. Ἐπιληφθῇ ἡ ἁρμοδία Διεύθυνσις Προσωπικοῦ, ἄνευ καθυστερήσεως, τῆς ἐξετάσεως τοῦ θέματος τῆς ἀποδόσεως τοῦ χρόνου τῆς προσωρινότητος εἰς τοὺς πρὸ τοῦ ἔτους 1942 προσληφθέντας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπαλλήλους, καὶ

2. Περατωθῇ ἡ ἐργασία καὶ ἐκδοθῇ ἡ Πρᾶξις Διοικήσεως, ἡ εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἀπὸ 30-12-52 ὁμοίας, ρυθμίζουσα τὸ ὑπὸ ἰδίαν μορφὴν ἀπαντῶν τοιοῦτον θέμα διὰ τοὺς προσληφθέντας ἐν ἔτει 1942 ὑπαλλήλους.

Ἐν ἀναμονῇ τῶν εὐνοϊκῶν διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀποφάσεών Σας, αἵτινες θὰ ἔχουν καὶ εὐμενέστατον ἀντίκτυπον εἰς ὁλόκληρον τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, διατελοῦμεν

ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Στὶς 12)1)67 ἔγιναν ἀρχαιρεσίες στὸν Σύλλογο Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπανεκλογὴ τοῦ ψηφοδελτίου τοῦ συναδ. Κ. Τρίμη.

Ἤδη τὸ νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σὲ σῶμα ὡς ἀκολούθως:

Πρόεδρος Συνελεύσεως: Σ. Παπουτσῆς.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Πρόεδρος: Κ. Τρίμης
Ἀντιπρόεδρος: Ν. Παπαδόπουλος
Γ. Γραμματεύς: Ε. Βιζυηνὸς
Ταμίας: Α. Ἀναστασάκης
Ἔφορος: Ε. Παππᾶς
Σύμβουλοι: Μ. Βλαβιανός, Γ. Βρετός, Ζ. Νίκας, Ι. Πρελορέντζος.
Ἀναπληρωματικοὶ
Β. Ζουρούδης
Β. Ρουχωτᾶς
Ἐλεγκταὶ
Ι. Ἀγάθος
Ε. Λαμπράκης
Κ. Παλαιολούγκας.

Μὲ ἀνακοίνωσή του ὁ παραπάνω Σύλλογος ἐκφράζει τὶς ἄπειρες εὐχαριστίες του γιὰ τὴν ἀνανέωση τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συναδέλφων καὶ ὑπόσχεται ὅτι θ' ἀγωνισθῆ μὲ συνέπεια — πάντοτε μέσα στὶς δυνατότητες τῆς Τραπέζης — γιὰ ὅλα τὰ δίκαια αἰτήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν κλάδο τους.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Στασιμότης καὶ ἀναβλητικότης σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς

Καμιὰ θετικὴ ἀπάντηση στὸ Ὑπόμνημα τῆς 5)8)66

Στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴν τελευταία ἔκδοση τῆς ἐφημερίδος μας ΔΕΝ ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΕ ΚΑΜΜΙΑ ΠΡΟΟΔΟΣ πάνω στὰ βασικὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ Προσωπικὸ τῆς τραπέζης μας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῶν προαγωγῶν τῆς 1)1)66 καὶ 1)7)66 στοὺς ἀπὸ τὸν Λογιστὴ Α΄ καὶ ἄνω βαθμοὺς (ποὺ κι' αὐτὲς ἦταν καθυστερημένες) καὶ τὴν κυκλοφορία τῶν ἐγκυκλίων γιὰ τὴν προώθηση τῶν πτυχιούχων καὶ τὴν ὑποβολὴ δηλώσεων τῶν ὑπαγομένων στὸν Ν. 751 (θέματα τοῦ παρελθόντος), κανένα ἀπὸ τὰ περιλαμβανόμενα στὸ ὑπόμνημα ποὺ ἔχουν ὑποβάλει οἱ Σύλλογοι ἀπὸ τὶς 5)8)66, δὲν συζητήθηκε κἂν ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Διοικήσεως. Ἤδη, ἀπὸ τὴν τελευταία παρουσίαση ὅλων τῶν Συλλόγων στὸν κ. Διοικητή, ξεπήδησαν οἱ πρῶτες σοβαρὲς δυσχέρειες. Τὰ θέματα ποὺ ἔφεραν οἱ Σύλλογοι πρὸς συζήτηση μὲ τὸν κ. Διοικητὴ ἦταν — μέσα στ' ἄλλα — καὶ τὰ ἀκόλουθα:

— Κατάργηση ἐπιδόματος ἀγορᾶς βιβλίων (δρχ. 2.000) στοὺς σδ. φοιτητές.
— Ἐνοποίηση Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.
— Ἀπάντηση στὸ — σκονισμένο πιὰ — ὑπόμνημα τῶν Συλλόγων καὶ
— Ὡράριο μητέρων - εἰκοσαετία γυναικῶν.

Δυστυχῶς, ὅπως γράψαμε καὶ παραπάνω, τίποτα τὸ θετικὸ δὲν ἄφησε ἡ συνάντηση αὐτή, πρὸς μεγάλη ἀπογοήτευση τῆς Ἐκπροσωπήσεως. Ἰδιαίτερα μάλιστα γιὰ τὸ θέμα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, ἐδόθη ὑπόσχεση ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴ γιὰ εἰδικὴ συνάντηση ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες ἡ ὁποία δὲν ἐπραγματοποιήθηκε ἀπὸ ὑπαιτιότητα τῆς Διοικήσεως. Τὴν ἑπομένη μάλιστα τῆς ὁρισθείσης συναντήσεως, ὁ κ. Διοικητὴς ἐκλήθη ν' ἀναλάβη τὴν Πρωθυπουργία.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἄφησε ἐξαιρετικὰ δυσάρεστη ἐντύπωση, εἶναι ἡ περικοπὴ τῶν 2.000 δρχ. ποὺ ἐχορηγοῦντο στοὺς συναδέλφους σπουδαστὲς γιὰ ἀγορὲς βιβλίων. Ἡ πράξη αὐτὴ τῆς Διοικήσεως, ἐκτὸς τοῦ ὅτι στέρησε ἕνα σημαντικὸ πόρο ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους, φανερώνει μιὰ ἀπαράδεκτη νοοτροπία ἀπέναντι στὸ καθολικὸ αἴτημα γιὰ προώθηση τῆς παιδείας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐπιμορφώσεως τοῦ Προσωπικοῦ. Μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀντιληφθοῦμε πῶς ἕνας Ἀκαδημαϊκὸς ἄνδρας τοῦ ὕψους τοῦ κ. Διοικητοῦ, δέχτηκε νὰ διαπράξη μιὰ τέτοια σκοταδιστικὴ πράξη. Διατηροῦμε ἀκόμα τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Διοίκηση θ' ἀναθεωρήση τὴν ἀπόφασή της αὐτή, ἀναλογιζόμενη τὴν ἔκταση τοῦ κακοῦ ποὺ προξένησε.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπανέλθουμε στὰ φλέγοντα, ἄλυτα, προβλήματα τοῦ Προσωπικοῦ, πληροφοροῦμε τοὺς συναδέλφους ὅτι οἱ Σύλλογοι παρουσιάστηκαν στὶς 18 καὶ 19 τρέχοντος στὸν Ὑποδιοικητὴ κ. Γαζῆ γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν διακοπεῖσα μὲ τὸν κ. Διοικητὴ συζήτηση, ἀλλὰ καὶ πάλι χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα, παρὰ μόνο τὴν ὑπόσχεση τοῦ κ. Γαζῆ, ὅτι ὅσα συζητήθηκαν θὰ τὰ μεταφέρη στὸν κ. Διοικητή. Βέβαια, ἀπὸ τυπικὴ λογιστικὴ ἄποψη, εἴμαστε τακτοποιημένοι μ' αὐτὸ τὸ «ἐκ μεταφορᾶς εἰς μεταφοράν» ἀλλὰ ἡ οὐσία συνεχῶς ἀπομακρύνεται μαζὶ μὲ τὶς προοπτικὲς γιὰ ὁποιαδήποτε ἐπίλυση.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, καὶ γιὰ νὰ κλείση ὁ κύκλος τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Ἐκπροσωπήσεως, τὰ προεδρεῖα τῶν Συλλόγων ἐπισκέφθηκαν τὸν Δ)ντὴν Προσωπικοῦ κ. Ἰατρόπουλο, στὸν ὁποῖο καὶ ἔθεσαν ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ. Στὴν συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε, ὁ κ. Προσωπάρχης δέχθηκε νὰ ἐξετασθοῦν τὰ ἀκόλουθα θέματα:

1) Βοηθήματα σπουδαστῶν.
2) Ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος τῶν διαγωνισμῶν ξένης γλώσσας.
3) Παραβίαση τοῦ ὡραρίου.
4) 20ετία γυναικῶν — Ἐπίδομα γάμου καὶ τέκνων στὸ θῆλυ προσωπικό.
5) Πρόσληψη θηλέων τέκνων συναδέλφων.
6) Μετάταξη κλητήρων.
7) Θέμα κρίσεως ἀποσπασμένων σὲ διάφορους Ὀργανισμοὺς συναδέλφων.
8) Θέματα ταμιακῶν ὑπαλλήλων.
9) Μὴ πραγματοποίηση συμψηφισμοῦ ἑνὸς χρόνου σὲ ὁρισμένους συναδ. πτυχιούχους.
10) Καταβολὴ διαφορῶν ἀσφαλίστρων, ὑπερωριῶν καὶ προσαυξήσεων στοὺς προαγομένους.
11) Ἀναθεώρηση φορολογικοῦ.
12) Προσωρινότητες 1942, ὡς καὶ τῶν ἀδικηθέντων κατὰ τὴν ἀπόδοση τῆς προσωρινότητος 43 - 53.
13) Ἐπανεξέταση ἐπιπτώσεων ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Ν. 1799 (Ζώνη πρόσω).
14) Δίωρο μητέρων.
15) Ἐπανεξέταση φακέλλων ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι ὡς κλητῆρες ἐξετέλουν ἐργασία ὑπαλλήλου.
16) Θέμα πολεμιστῶν προστατευομένων ἀπὸ τὸν Ν. 751, οἱ ὁποῖοι προσελήφθησαν στὴν Τράπεζα πρὸ τῆς 10)8)48 ἢ προσελήφθησαν ἐπὶ συμβάσει καὶ πρὸ τῆς μονιμοποιήσεώς τους ἐστρατεύθησαν, ἀπελύθησαν καὶ ἐπαναπροσελήφθησαν μετὰ τὴν ἀποστράτευσή τους.
17) Καταβολὴ κατὰ μῆνα τῶν ἀσφαλίστρων.

Ἐξ ἄλλου, ἐδόθη ἐντολὴ γιὰ τὴν καταβολὴ τῶν διαφορῶν λόγῳ προαγωγῆς γιὰ τὰ ἀσφάλιστρα, ὑπερωρίες καὶ προσαυξήσεις. Φυσικὰ κανένα ἀπὸ τὰ σοβαρὰ θέματα δὲν βρῆκε τὴν ἄμεση λύση του καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο συνεχίζεται ὁ ἀσταμάτητος χορὸς τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν ἀναβολῶν.

Ἔτσι ἡ ἔνταση μέσα στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα συνεχῶς ἀνεβαίνει. Τὰ χίλια πεντακόσια ἑκατομμύρια ποὺ λιμνάζουν ἀτοποθέτητα, οἱ σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις ἄστοχες τελευταῖες τοποθετήσεις, ἡ καταπάτηση τῆς ἱεραρχίας καθὼς καὶ ἡ παρατεινομένη ἀγωνία τοῦ συνόλου τοῦ Προσωπικοῦ, ποὺ δὲν βλέπει νὰ λύνεται κανένα του ζήτημα, συνθέτουν μία ὄχι καὶ τόσο ἱκανοποιητικὴ εἰκόνα καὶ μαζεύουν τὰ πρῶτα σύννεφα στὸν ὁρίζοντα γιὰ τὰ ὁποῖα καθόλου δὲν εὐθύνεται ἡ Ἐκπροσώπηση, ἡ ὁποία δὲν κάνει τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ προειδοποιῆ καὶ μάλιστα ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ τώρα.

Τηλεγράφημα διαμαρτυρίας τῆς ΟΤΟΕ γιὰ τὸ δίωρο τῶν μητέρων

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ: Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς, Ἐθνικῆς, Ἐμπορικῆς, Ἐθνικῆς Κτηματικῆς, Ἰονικῆς - Λαϊκῆς, Ε.Τ.Β.Α., Γενικῆς Τραπέζης, Τραπέζης Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως, Τραπέζης Πειραιῶς, Τραπέζης Ἀττικῆς καὶ Ἕνωσιν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν.
Ἐ ν τ α ῦ θ α
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ΕΝΤΟΝΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 14154 11)11)1966 ΠΕΡΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ ΒΡΕΦΩΝ STOP.
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΟΠΩΣ ΕΠΕΜΒΗΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΗΤΕ ΑΜΕΣΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΣΗΣ ΜΕΓΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΚΟΠΟΝ.
Ο.Τ.Ο.Ε.

Ἡ εἰκοσαετία τῶν γυναικῶν οὐσιαστικὴ ὠφέλεια γιὰ ὅλους

Πολλὰ ἔχουν λεχθῆ καὶ ἐνέργειες ἔχουν γίνει γιὰ τὸ θέμα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν γυναικῶν συναδέλφων ὕστερα ἀπὸ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσία. Γιὰ νὰ κατατοπιστοῦν πάνω στὸ θέμα ὅλοι οἱ συνάδελφοι καὶ κυρίως οἱ ἐνδιαφερόμενες, παραθέτουμε περίληψη ὑπομνήματός μας ποὺ ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Διοίκηση τῆς Τραπέζης μας ὡς καὶ πρὸς τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ταμείου μας Συντάξεων. Τὸ ὑπόμνημα περιλαμβάνει σὲ γενικὲς γραμμὲς τ' ἀκόλουθα:

Ἂς πάρουμε σὰν παράδειγμα μία γυναίκα συνάδελφο μὲ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσία ποὺ μὲ τὰ σημειοινὰ δεδομένα πρέπει νὰ εἶναι Λογιστὴς Α΄ σὺν 30%. Τὸ σύνολο τῶν ἀποδοχῶν της ἀνέρχεται σὲ Δρχ. 7.294.

Ἡ ἐπιβάρυνση τῆς Τραπέζης στὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 20 μέχρι 25 χρόνια γιὰ